

LECTIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Parabole din partea Celui mai mare Învățător

aprilie-iunie 2018

Cuprins

1. Semănătorul / 5
2. Semănând sămânța adevărului / 10
3. Neghina dintre grâu / 15
4. Aluatul adevărului / 21
5. Vameșul și fariseul / 27
6. Fiul risipitor / 32
7. Smochinul / 37
8. Fără haina de nuntă / 42
9. Omul bogat și săracul Lazăr / 48
10. Samariteanul milos / 53
11. Când să iertăm / 58
12. Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele / 63
13. În întâmpinarea Mirelui / 68

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [ ] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Lecții biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 94, Nr. 2, aprilie-iunie 2018. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2016, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Imagini: Good Salt pe coperta din față;
Adobe Stock la p. 25, 72; Map
Resources la p. 4, 46, 72.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperrantei.ro

www.farulsperrantei.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Când Isus era pe pământ, a fost recunoscut ca fiind un învățător mai mare decât cei mai înalți învățători ai timpului Său. Cu toate acestea, metodele Sale de predare erau simple. Pentru a dezvălui adevăruri mari oamenilor, El a folosit practica comună de instruire prin parabole.

„Isus îi întâmpina pe oameni pe terenul lor, ca Unul care era obișnuit cu nedumeririle lor. El făcea adevărul să fie frumos, prezentându-l în modul cel mai direct și cel mai simplu. Limbajul folosit de El era curat, ales și limpede ca apa unui pârâu... Dar, în timp ce învățătura Lui era simplă, El vorbea ca Unul care avea autoritate. Caracteristica aceasta pune învățătura Lui în contrast cu a tuturor celorlalți. Rabinii vorbeau cu îndoială și ezitare, ca și cum Scripturile puteau fi interpretate ca să însemne o dată un lucru și altă dată exact opusul. Ascultătorii ajungeau în fiecare zi într-o și mai mare nesiguranță. Dar Isus prezenta Scripturile ca având o autoritate neîndoielnică. Oricare ar fi fost subiectul, El îl prezenta cu putere, ca și când cuvintele Lui nu puteau să fie contrazise.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 253 (cap. 26, *La Capernaum*).

„Hristos avea de prezentat adevăruri, pe care oamenii nu erau pregătiți să le primească sau, cel puțin, să le înțeleagă. Pentru acest motiv, El i-a învățat în parabole. Punând în legătură învățătura Sa cu scenele din viață, din experiență sau din natură, El le câștiga atenția și le mișca inimile. Mai târziu, când priveau la lucrurile pe care El le folosea pentru a ilustra învățăturile Sale, ei își aduceau aminte de cuvintele divinului Învățător. Pentru mințile care erau deschise Duhului Sfânt, însemnătatea învățăturilor Mântuitorului se descoperea din ce în ce mai mult. Misterele deveneau clare, iar ceea ce era până atunci greu de priceput, devenea ușor de înțeles...”

Prin parabole, El muștra fățarnicia și faptele rele ale acelor care ocupau poziții înalte și, într-un limbaj figurat, El a îmbrăcat adevăruri de un caracter atât de tăios încât, dacă ar fi fost rostite pe față, în mod direct, cei vizați n-ar fi ascultat cuvintele Sale, ci repede ar fi pus capăt lucrării Lui...

Astfel, în orice domeniu de lucrare folositoare pe care o facem și în fiecare relație a vieții, El dorește ca noi să aflăm o învățătură despre adevărul divin. Făcând astfel, munca noastră obositoare de fiecare zi, nu va mai ajunge să absoarbă toată atenția noastră și să ne facă să uităm pe Dumnezeu, ci ea ne va aminti mereu de Creatorul și Răscumpărătorul nostru. Gândul la Dumnezeu va trece atunci ca un fir de aur prin toate grijile și ocupațiile noastre familiale.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 21-27 (cap. 1, *Învățătura prin parabole*).

Domnul să ne ajute să găsim în activitățile zilnice lecții care să ne atragă gândurile noastre în sus, către El. În timp ce studiem lecțiile acestui trimestru, să ne reorientăm viața așa încât, privindu-L pe Hristos și dragostea Sa mare în lucrurile obișnuite ale vieții zilnice, să fim preschimbați după chipul Său.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 7 aprilie 2018

Darul Sabatului Întâi pentru un sanatoriu în Venezuela

Venezuela, numită oficial Republica Bolivariană a Venezuelei, este o republică federală, situată pe coasta nordică a Americii de Sud. Țara are peste 31 milioane de locuitori, dintre care 71% sunt catolici și 17% protestanți. În ultimii ani, Venezuela a trecut printr-o criză economică și de alimente. Credem că următoarele sfaturi se aplică în mod special lucrării Domnului în Venezuela, de la acest timp:

„Dumnezeu a calificat poporul Său să lumineze lumea. El le-a încredințat capacități care să-i facă în stare să extindă lucrarea Sa, până ce aceasta va cuprinde tot globul pământesc. Ei trebuie să înființeze, în toate părțile pământului, sanatorii, școli, case de editură și alte așezăminte asemănătoare, pentru îndeplinirea lucrării Sale.

Solia finală a Evangheliei trebuie vestită „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6). În țări străine, trebuie întreprinse lucrări pentru înaintarea acestei solii și pentru ducerea ei mai departe... Trebuie întemeiate misiuni medicale, care să lucreze ca brațul de ajutor al lui Dumnezeu în slujirea celor bolnavi.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pag. 215 (Secțiunea 5 - *Sanatoriile, obiectivele și scopurile lor*).

În Venezuela, am fost preocupați cu dezvoltarea și înființarea unui mic sanatoriu. Acest proiect avansează într-un mod constant. S-a cumpărat un teren potrivit și au fost dezvoltate desenele tehnice. Mulți dintre cei credincioși sunt încântați de acest proiect, unii făcând donații modeste, iar alții angajându-se să lucreze până la finisarea proiectului. Domnul Isus a mișcat inimile resurselor umane dispuse să servească acolo unde El le cheamă, atât în domeniul construcțiilor, cât și în cel medical și de îngrijire. Dar noi nu vrem să mergem înainte fără a dispune de toate resursele necesare finalizării acestei lucrări, fără să asigurăm succesul așa cum suntem sfătuiți de inspirație.

Având în vedere nevoia urgentă de finanțare pentru finalizarea construcției, cerem cu umilință, în dragostea lui Isus Hristos, ajutor financiar în vederea construirii unui loc de ajutorare a celor bolnavi, sărmani, și de salvare a multor suflete afectate de păcat. Fie ca Domnul să fie proslăvit în această lucrare. Mulțumim pentru donațiile voastre generoase.

Frații și surorile voastre din Venezuela

Semănătorul

„Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: 'Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini!'” (Ieremia 4:3).

„Grădina inimii trebuie cultivată. Ogorul trebuie arat adânc printr-o profundă pocăință și întoarcere de la păcat. Plantele otrăvitoare, satanice, trebuie smulse din rădăcină. Ogorul cândva năpădit de mărăcini poate fi curățit numai printr-o muncă susținută. La fel, tendințele rele ale inimii firești pot fi biruite decât printr-un efort stăruitor, în numele și în puterea lui Isus.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 56 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*)

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 33-61
(cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

Duminică

1 aprilie

1. ÎNVĂȚÂND PRIN PARABOLE

- a. În timpul lucrării Domnului Hristos, ce fel de împrejurări existente în așa numitul popor al lui Dumnezeu au făcut necesară folosirea parabolilor?

Matei 13:10-13: „Ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?” Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor; iar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.”

„Evanghelia lui Hristos era [pentru poporul evreu] o piatră de poticnire, pentru că ei cereau un semn, în loc de a cere un Mântuitor. Ei așteptau ca Mesia să dovedească mesianitatea Sa prin acțiuni războinice de cuceriri, să întemeieze imperiul Său pe ruinele împărățiilor pământești. Acestei așteptări Domnul Hristos i-a răspuns prin parabola semănătorului. Nu prin forța armelor, nu prin intervenții violente avea să biruiască Împărăția lui Dumnezeu, ci prin implantarea unui principiu nou în inima oamenilor.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 35 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

b. La ce profeție a raportat Domnul Isus învățăturile Sale din parabole?

Isaia 6:9: *El a zis atunci: „Du-te și spune poporului acestuia: „Întruna veți auzi, și nu veți înțelege; întruna veți vedea, și nu veți pricepe!”*

Matei 13:14, 15: *Și cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”*

„Pentru mințile care erau deschise Duhului Sfânt, însemnătatea învățăturilor Mântuitorului se descoperea din ce în ce mai mult. Tainele începeau să se clarifice, iar ceea ce fusese până atunci greu de priceput, devenea evident.” – Ibid., pag. 21.

Luni

2 aprilie

2. PARABOLA SEMĂNĂTORULUI

a. Despre ce trata parabola semănătorului?

Matei 13:3-8: *„El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să semene. Pe când semăna el, o parte din sămânță a căzut lângă drum, și au venit păsările și au mâncat-o. O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc. Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat. O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut și au înecat-o. O altă parte a căzut în pământ bun și a dat rod: un grăunte a dat o sută, altul, șaiszeci, și altul, treizeci.”*

„Parabola semănătorului se ocupă în principal cu efectele produse de creșterea seminței în pământul în care a fost aruncată... Întrebarea de cea mai mare importanță pentru voi este: cum primiți solia Mea? Căci de primirea sau respingerea ei depinde destinul vostru veșnic.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 43, 44 (cap. 2, *Sămănătorul a ieșit să semene*).

b. Ce se înțelege prin sămânța semănată la marginea drumului?

Matei 13:19: *„Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum.”*

„Sămânța căzută lângă drum reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu care cade în inima unui ascultător neatent. Asemenea cărării băătorite, călcate în picioare de oameni și animale, tot așa este și inima care devine ca un drum băătorit, pe care să circule lumea cu plăcerile și păcatele ei. Absorbit de scopuri egoiste și practici păcătoase, sufletul ajunge „să se împietrească prin înșelăciunea păcatului” (Evrei 3:13). Facultățile spirituale sunt paralizate. Oamenii aud Cuvântul, dar nu-l înțeleg.

Ei nu ajung să înțeleagă faptul că învățătura li se aplică lor. Ei nu sunt conștienți de nevoia sau de primejdia lor. Ei nu percep iubirea lui Hristos și trec pe lângă solia harului Său, ca pe lângă ceva care nu-i privește.” – Ibid., pag. 44

c. Cum îi consideră Dumnezeu pe cei care seamănă discordie în biserică?

Proverbele 6:16-19: *Șase lucruri urăște Domnul și chiar șapte Îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.*

Cum îl ajută pe diavol, în lucrarea sa, practica aceasta?

Luca 8:11, 12: *„Iată ce înțeles are pilda aceasta: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți.”*

„Mulți dintre cei care mărturisesc că sunt creștini, îl ajută pe ispititor să smulgă sămânța adevărului din inimile altora. Mulți dintre cei care ascultă predicarea Cuvântului lui Dumnezeu, fac din el subiect de critică, acasă... Solia, care ar trebui să fie privită ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu adresat lor, este discutată în comentarii banale sau sarcastice. Caracterul, motivele și acțiunile slujitorului lui Dumnezeu și comportamentul fraților lor, membri ai comunității, formează adesea subiectul discuțiilor lor. Ei rostesc judecăți aspre și nu încetează cu bârfelile și clevetirile, și aceasta în auzul celor neconvertiți. Adesea, aceste lucruri sunt rostite de părinți în auzul propriilor lor copii. În felul acesta, sunt distruse respectul față de slujitorii lui Dumnezeu și reverența pentru solia lor. Și mulți sunt învățați să privească în mod ușuratic chiar Cuvântul lui Dumnezeu.” – Ibid., pag. 45, 46.

Marți

3 aprilie

3. NEDISPUȘI SĂ SACRIFICE

a. Ce s-a întâmplat cu sămânța care a căzut pe pământ stâncos?

Matei 13:20, 21: *„Sămânța căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie; dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.”*

„Mulți dintre cei care mărturisesc a fi creștini sunt niște ascultători stâncoși. Asemenea stâncii de sub stratul de pământ, egoismul inimii firești stă la baza terenului dorințelor și aspirațiilor lor bune. Iubirea de sine nu este supusă. Ei nu au văzut grozăvia nespusă a păcatului, și nu și-au umilit inima sub povara vinovăției lui. Această categorie de oameni poate fi convinsă ușor, și par a fi cu adevărat convertiți, dar ei au numai o religie superficială.

Unii cad de la credință nu pentru că primesc imediat Cuvântul și nici pentru că se bucură de el... [Ei] nu calculează costurile. Ei nu iau în considerare ce anume cere Cuvântul lui Dumnezeu de la ei. Unii ca aceștia n-au confruntat Cuvântul primit cu toate obiceiurile vieții lor, și nu s-au supus pe deplin controlului său.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 46, 47 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

b. Cum s-a dovedit tânărul bogat a fi un ascultător dintr-un teren pietros?

Matei 19:22: „Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe averi.”

Cum putem arăta aceeași atitudine?

Ioan 6:60: Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?”

„Mulți primesc Evanghelia mai mult ca o cale de a scăpa de suferință, decât ca o eliberare de păcat. Ei se bucură pentru un timp, pentru că gândesc că religia îi va scuti de dificultăți și încercări. În timp ce viața acestora se desfășoară liniștit, fără probleme, ei pot trece drept creștini de nădejde. Dar sub apriga încercare a ispitei, ei cedază și cad. Ei nu pot suporta batjocura pentru Hristos. Când Cuvântul lui Dumnezeu le arată unele păcate favorite, nutrite de ei, sau când cere din partea lor renunțare la sine sau sacrificiu, se simt lezați. Le-ar trebui un efort prea mare pentru a face o schimbare radicală în viața lor. Ei privesc la greutățile și necazurile prezente și dau uitării realitățile veșnice.” – *Ibid.*, pag. 47, 48 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

c. Ce pretinde Dumnezeu de la noi și cum a oferit Isus un exemplu pentru noi?

Luca 9:23: „Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”

Romani 12:1: *Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.*

Romani 5:6-8: *Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuși. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”*

„Hristos a dat totul pentru noi, iar aceia care-L primesc pe El vor fi gata să sacrifice totul pentru Mântuitorul lor. Gândul la onoarea și slava Lui, va fi prioritar față de orice altceva.” – *Ibid.*, pag. 49.

4. ÎNĂBUȘITI DE SPINII SPIRITULUI LUMESC

a. Ce se înțelege prin spinii care înăbușă sămânța cea bună?

Marcu 4:18, 19: „Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul; dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care înecă Cuvântul și-l fac astfel neroditor.”

Luca 8:14: „Sămânța care a căzut între spini închipuiește pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia și n-aduc rod care să ajungă la coacere.”

b. Ce ar trebui să ne amintim, pentru a putea împiedica grijile acestei vieți să înăbușe sămânța bună a adevărului?

Matei 6:25-32: „De aceea vă spun: nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă ce veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel cereșc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel cereșc știe că aveți trebuință de ele.”

Psalmii 55:22: „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.”

„Credincioșii trebuie să muncească, ei trebuie să se angajeze în meserii, ocupații sau tranzacții de afaceri, și pot face aceasta fără să păcătuiească. Dar mulți devin atât de absorbiți, atât de prinși în afacerile lor, încât nu mai au timp pentru rugăciune, nu mai au timp pentru studierea Sfințelor Scripturi, nu mai au timp să-L caute pe Dumnezeu și să-I slujească. Uneori, sufletul lor simte năzuința după sfințire și după cer, dar n-au timp să se smulgă din zgomotul lumii și să asculte cuvântul maiestos și plin de autoritate al Duhului lui Dumnezeu. Lucrurile veșnice sunt așezate pe un plan secundar, în timp ce lucrurile firești au întâietate. În aceste condiții, este imposibil ca sămânța Cuvântului să aducă rod,

pentru că viața sufletului este oferită să hrănească mărcinii deșertăciunii lumești.”
– *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 51, 52 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

c. Ce atitudine arată că sămânța cea bună este înăbușită de bogățiile lumești?

Deuteronom 8:17: „*Vezi să nu zici în inima ta: „Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.”*”

„Iubirea de averi are o putere fascinantă și înșelătoare. Prea adesea, aceia care au averi pământești uită că Dumnezeu este Acela care le-a dat putere să le câștige... În loc de a considera bogăția ca un talant care să fie folosit spre slava lui Dumnezeu și pentru ridicarea omenirii, ei privesc la ea ca un mijloc pentru satisfacții egoiste.”
– *Ibid.*, pag. 52 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

d. Cum putem împiedica „poftele altor lucruri” ca să înăbușe Cuvântul?

Marcu 4:19: „*dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul și-l fac astfel neroditor.”*”

Matei 6:33, 34: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.”*”

„Și poftele altor lucruri.” Acestea nu sunt neapărat lucruri păcătoase în sine, ci ceva căruia i se acordă prioritate în locul împărăției lui Dumnezeu. Tot ceea ce ne distrage mintea de la Dumnezeu, tot ceea ce ne îndepărtează afecțiunile de la Hristos, reprezintă un vrăjmaș al sufletelor noastre.” – *Ibid.*, pag. 53.

Joi

5 aprilie

5. SĂMÂNȚA SEMĂNATĂ ÎN PĂMÂNTUL BUN

a. Dacă inimile noastre sunt precum un pământ bun, cum vom primi Cuvântul lui Dumnezeu?

1 Tesaloniceni 2:13: „*De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.”*”

Ieremia 15:16: „*Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne Dumnezeul oștrilor!”*”

„Numai acela care primește Cuvântul Scripturilor ca voce a lui Dumnezeu, vorbindu-i personal, numai acela este un adevărat învățăcel...”

Adesea, Cuvântul lui Dumnezeu vine în conflict cu trăsăturile de caracter, moștenite sau cultivate, ale omului și cu obiceiurile vieții lui. Dar ascultătorul asemănat cu pământul cel bun, când primește Cuvântul, acceptă toate condițiile și cerințele lui. Obiceiurile și practicile lui sunt atunci aduse în supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru el poruncile omului mărginit și greșit nu au nicio valoare, în fața Cuvântului Dumnezeului cel veșnic.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 59, 60 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*)

b. Cât de importantă este cultivarea personală a inimii?

Jeremia 4:3, 4: „Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: „Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini! Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitorii ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mânia Mea ca un foc și să se aprindă fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!”

„În toată parabola semănătorului, Hristos înfățișează diferitele rezultate ale semănăturii, ca depinzând de pământul în care a căzut sămânța. În toate cazurile, semănătorul și sămânța sunt aceleași. Astfel, El ne învață că, în cazul în care Cuvântul lui Dumnezeu dă greș în îndeplinirea lucrării Sale în inimile și-n viața noastră, motivul eșecului trebuie găsit în noi înșine. Dar rezultatul nu este în afara controlului nostru. Este adevărat că noi nu ne putem schimba singuri, dar puterea alegerii ne aparține și noi suntem cei care hotărâm ce vom deveni. Nu este necesar ca ascultătorii să asemănați cu drumul, cu locul stâncos sau cu spini și măcăciuni, să rămână așa. Duhul lui Dumnezeu caută tot mereu să rupă vraja nebuniei, care-i ține pe oameni absorbiți de plăcerile lumești, și să trezească în ei dorința după comoara nepieritoare.” – *Ibid.*, pag. 56.

Vineri

6 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Doar cine este capabil să înțeleagă învățăturile Domnului Hristos?**
- 2. Cum putem ajuta ascultătorul simbolizat prin sămânța de la marginea drumului?**
- 3. Mulți acceptă rapid adevărul, dar eșuează, neluând în calcul prețul. Care este acest preț?**
- 4. Cum se poate ca ceva bun să înăbușe semințele prețioase ale adevărului?**
- 5. Pe măsură ce studiem Cuvântul lui Dumnezeu, ce vom observa în legătură cu unele obiceiuri și trăsături de caracter? Ce ar trebui să facem cu acestea?**

Semănând sămânța adevărului

„Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom sece-
ra, dacă nu vom cădea de oboseală.” (Galateni 6:9).

„În timp ce semănătorul pământesc seamănă sămânța pentru susținerea
vieții noastre pământești, Semănătorul Divin va semăna în suflet sămânța care
va avea ca rod viața veșnică.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 89 (cap.
6, *Alte învățături din semănarea seminței*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 62-69 (cap. 3, *Întâi un
fir verde, apoi spic*), pag. 76-89 (cap. 5, *Asemenea unui grăunte de muștar*; cap. 6, *Alte
învățături din semănarea seminței*).

Duminică

8 aprilie

1. PUTEREA ESTE DE LA DUMNEZEU

a. Cui îi datorăm noi existența?

Fapte 17:28: „Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și
unii din poezii voștri: „Suntem din neamul Lui...”

Isaia 44:24: „Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Cel ce te-a întoc-
mit din pântecele mamei tale: „Eu, Domnul, am făcut toate aceste lucruri, Eu
singur am desfășurat cerurile, Eu am întins pământul. Cine era cu Mine?”

b. Care sunt două lucruri de care Dumnezeu Se îngrijește pentru omenire, cu scopul de a susține viața?

Matei 5:45: „ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să
răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți
și peste cei nedreپți.”

Cum lucrează puterea lui Dumnezeu în domeniul spiritual?

Isaia 55:10, 11: „Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și
nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăsleas-
că, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa
și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face
voia Mea și va împlini planurile Mele.”

„În sămânță există viață și în pământ există putere; dar până când o putere infini-
tă nu-și face zi și noapte lucrarea, sămânța va rămâne neroditoare. Trebuie ca ploaia
să fie trimisă ca să ude câmpul însetat și soarele trebuie să împartă căldură, iar electri-

citarea trebuie să ajungă până la sămânță îngropată în pământ. Viața pe care Creatorul a așezat-o acolo, numai El singur o poate face să răsară. Orice sămânță crește și orice plantă se dezvoltă prin puterea lui Dumnezeu...

Cum se întâmplă cu semănatul în lucrurile naturii, tot astfel se întâmplă și cu semănatul spiritual; învățătorul adevărului trebuie să caute să pregătească ogorul inimii; el trebuie să semene sămânță; dar singura putere care poate produce viața vine de la Dumnezeu. Există o limită, dincolo de care orice efort omenesc este zadarnic. În timp ce noi trebuie să vestim Cuvântul, noi nu putem da și puterea care să învieze sufletul, care să facă să răsară neprihănirea și lauda. În predicarea Cuvântului trebuie să fie prezentă lucrarea unui agent mai presus de orice putere omenească. Numai prin Duhul Sfânt, Cuvântul va fi viu și puternic, astfel încât să poată reînnoi sufletul pentru viața veșnică.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 63, 64 (cap. 3, *Întâi un fir verde, apoi spic*).

Luni

9 aprilie

2. SEMĂNÂND SĂMÂNȚA

a. Ce este reprezentat prin sămânță în parabolele lui Isus?

Luca 8:11: „Iată ce înțeles are pilda aceasta: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.”

b. Unde ar trebui să semănăm această sămânță?

Eclesiastul 11:6: „Dimineața seamănă-ți sămânța, și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.”

Isaia 32:20: „Ferice de voi, care semănați pretutindeni de-a lungul apelor și care dați drumul pretutindeni bouului și măgarului!”

„A semăna lângă toate apele înseamnă a da ajutor oriunde este necesar ajutorul nostru. Aceasta nu va duce la sărăcie. ‘Cine seamănă mult, mult va secera’ (2 Corinteni 9:6). Aruncând sămânța, semănătorul o înmulțește. Dăruind, deci, ne sporim binecuvântările. Făgăduința lui Dumnezeu ne asigură îndestularea, pentru ca noi să putem continua să oferim.

Mai mult decât atât: oferind binecuvântările acestei vieți, recunoștința primitorului îi pregătește inima pentru a primi adevărul spiritual și consecința este o recoltă pentru viață veșnică...

Tot așa, viața care va fi păstrată este viața care se dă de bunăvoie în slujba lui Dumnezeu și a omului.” – *Educație*, pag. 109, 110 (*Lecții de viață*).

c. Cum ar trebui să semănăm sămânța evangheliei și de ce?

2 Corinteni 9:6: „Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera.”

„Trebuie să semănăm pretutindeni de-a lungul apelor, menținându-ne sufletele în dragoste față de Dumnezeu, lucrând cât timp este zi, folosind mijloacele încredințate nouă în serviciul Stăpânului. Orice găsec de lucru mâinile noastre, trebuie să facem cu bucurie; orice fel de sacrificiu suntem somați să facem, să îl facem cu bucurie. Și, în timp ce vom semăna de-a lungul apelor, vom realiza adevărul cuvintelor: ‘Cine seamănă mult, mult va secera.’

Datorăm totul harului, harului stăpânitor. Harul a hotărât răscumpărarea noastră, restaurarea și adoptarea noastră ca împreună moștenitori cu Isus Hristos. Lăsați ca acest har să fie dezvăluit și altora.

Mântuitorul îi ia pe cei care se lasă modelați de El și îi folosește pentru slava numelui Său. El folosește materialul pe care alții l-ar ignora și lucrează în toți cei care se predau Lui. El se bucură să ia material aparent lipsit de speranță – aceia pe care Satana i-a degradat și prin care și-a făcut lucrarea—și să-i facă subiecți ai harului Său. El se bucură să-i izbăvească din suferință și de mânia care trebuie să cadă asupra celor neascultători. El îi face pe copiii Săi agenți în realizarea acestei lucrări și, prin acest succes, chiar în viața aceasta, ei găsec o răsplată prețioasă.” – *Reflecting Christ*, pag. 256.

Marți

10 aprilie

3. CREȘTEREA SEMINȚEI

a. Cum crește sămânța cea bună în inimă?

Zaharia 4:6: „Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!”

Osea 14:5, 7: „Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul și va da rădăcini ca Libanul... Iarăși vor locui la umbra lui, iarăși vor da viață grâului, vor înflori ca via și vor avea faima vinului din Liban.”

Marcu 4:26, 27: „El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.”

„Planta crește primind ceea ce Dumnezeu a prevăzut pentru susținerea vieții ei. Ea își înfige adânc rădăcinile în pământ. Se adapă cu lumina soarelui, cu rouă și cu ploaie. Ea absoarbe din aer substanțele dătătoare de viață. Tot astfel trebuie să crească și creștinul, cooperând cu mijloacele rânduite de Dumnezeu. Simțind nimicicia noastră, noi trebuie să folosim orice ocazie ce ni se oferă, pentru a căpăta o deplină experiență. După cum planta își înfige rădăcinile în pământ, tot așa și noi trebuie să fim bine înrădăcinați în Hristos. După cum planta primește razele soarelui, rouă și

ploaie, tot astfel și noi trebuie să ne deschidem inimile lucrării Duhului Sfânt.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 66, 67 (cap. 3, *Întâi un fir verde, apoi spic*).

b. Cum putem ști dacă sămânța ce se dezvoltă în inima noastră este de soi bun sau nu?

Luca 6:45: „*Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.*”

Ce dorește Dumnezeu să facem, în timp ce sămânța cea bună crește în noi?

Luca 6:38: *Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinită, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.*”

„Cuvintele și faptele mărturisesc în mod deslușit despre ceea ce este în inimă. Dacă vanitatea și mândria, iubirea de sine și de îmbrăcăminte umplu inima, conversația va fi una despre modă, rochiile, înfățișare, dar nu despre Hristos sau Împărăția cerului. Dacă în inimă sălășluiesc sentimente de invidie, aceleași sentimente se vor manifesta în cuvinte și fapte...”

Unii se ocupă insistent cu ce vor mânca și bea, și cu ce se vor îmbrăca. Inimile lor sunt încărcate cu astfel de gânduri, și acestea se revarsă în afară din abundența inimii, de parcă aceste lucruri ar fi cel mai mare scop al vieții, cea mai înaltă realizare a lor.” – *Înalta noastră chemare*, p. 283, engl.

„Inima care a gustat o dată iubirea lui Hristos strigă fără încetare după un torent și mai adânc și, pe măsură ce veți da, veți primi într-o măsură mai bogată și mai abundentă... Lui Isus, care S-a golit pe Sine pentru mântuirea omenirii pierdute, I S-a dat Duhul Sfânt fără măsură. Tot astfel va fi dat El oricărui urmaș al lui Hristos, atunci când toată inima este predată pentru ca Isus să locuiască în ea.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 20 (cap. 2, *Fericirile*)

c. În ce domenii ale experienței noastre dorește Dumnezeu, în mod special, să vadă o creștere?

2 Petru 3:18: „*ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.*”

2 Tesaloniceni 1:3: „*Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând, și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot mai mult.*”

4. LECȚII DE LA O SĂMÂNȚĂ MICĂ

a. Ce lecții putem învăța de la grăunțele de muștar?

Marcu 4:30-32: „El a mai zis: „Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă o vom înfățișa? Se aseamănă cu un grăunte de muștar care, când este semănat în pământ, este cea mai mică dintre toate semințele de pe pământ; dar, după ce a fost semănat, crește și se face mai mare decât toate zarzavaturile și face ramuri mari, așa că păsările cerului își pot face cuiburi la umbra lui.”

„Sămânța din care a răsărit această plantă gigant [muștarul], era printre cele mai mici dintre toate semințele. La început a răsărit numai un lăstar fraged, dar de o mare vitalitate. Apoi el a crescut și s-a dezvoltat, până când a ajuns la mărimea la care se găsea acum. Tot la fel, Împărăția lui Hristos părea la început umilă și lipsită de importanță. Comparată cu împărățiile lumii, ea părea a fi cea mai mică dintre toate. Conducătorii de atunci ai lumii își băteau joc de pretenția Domnului Hristos că este un împărat. Totuși, în puternicele adevăruri încredințate urmașilor Săi, împărăția Evangheliei avea în sine viața divină. Și cu ce repeziciune a crescut, cât de mult s-a întins influența ei! Când Hristos a rostit această parabolă nu erau decât puțini țărani galileeni care reprezentau noua împărăție. Sărăcia lor și numărul lor mic au fost prezentate mereu și mereu ca motive pentru care oamenii n-ar trebui să se alătore acestor pescari simpli, care îl urmau pe Isus. Dar sămânța de muștar urma să crească și să-și întindă ramurile sale peste lumea întreagă. Când împărățiile acestei lumi, a căror glorie umplea atunci inimile oamenilor, aveau să piară, Împărăția Domnului Hristos avea să rămână o putere mare și vastă.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 77, 78 (cap. 5, *Asemenea unui grăunte de muștar*).

b. Cât de importante sunt în viață lucrurile pe care le considerăm doar niște amănunte ne semnificative? Chiar sunt ele ne semnificative?

Cântarea Cântărilor 2:15: „Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici care strică viile; căci viile noastre sunt în floare.”

„Un singur bob de grâu, înmulțit prin semănări repetate, ar acoperi un teren întreg cu snopi aurii. Atât de larg răspândită ar putea fi influența unei singure vieți, a unei singure fapte.” – *Educație*, pag. 109 (*Natura ca învățător*)

c. Ce știm despre dezvoltarea unei plante dintr-o sămânță?

Marcu 4:26-29: El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi un fir verde,

apoi spic, după aceea grâu deplin în spic; și când este copt rodul, pune îndată secera în el, pentru că a venit secerișul.”

Cum se referă această creștere la dezvoltarea noastră proprie?

„În primii ani ai vieții copilului, pământul inimii trebuie pregătit cu grijă pentru ploile calde ale harului lui Dumnezeu. Apoi, semințele adevărului trebuie semănate cu grijă și păzite cu sârguință. Iar Dumnezeu, care răsplătește orice efort făcut în Numele Său, va pune viață în sămânța semănată, și întâi va apărea firul verde, apoi spicul, apoi grăunțele deplin în spic.” – *Căminul adventist*, pag. 201 (cap. 32, *Grădina inimii*).

Joi

12 aprilie

5. LEGEA CAUZEI ȘI EFECTULUI

a. Ce va determina ceea ce vom culege la strângerea recoltei?

Galateni 6:7, 8: „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică.”

Matei 7:16, 17: „Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.”

„Conform legilor lui Dumnezeu din natură, efectul urmează cauzei cu o certitudine invariabilă. Culesul dovedește ce s-a semănat. În această privință, nu este admisă nicio scuză. Oamenii își pot amăgi semenii și pot primi laude și plată pentru o slujire pe care n-au prestat-o. În natură, însă, nu poate exista amăgire. Asupra agricultorului necredincios, recolta rostește sentința de condamnare. Și acest lucru este adevărat în cel mai înalt sens pe tărâm spiritual... [Omul, care în orice afacere sau profesie, nu este credincios responsabilităților sale cele mai înalte] s-ar putea măguli că, atâta vreme cât răul este ascuns, el este în avantaj. Dar nu este așa; se înșală. Recolta vieții este caracterul, și acest lucru determină destinul, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare.

Recolta este o reproducere a seminței semănată. Fiecare sămânță dă rod după specia ei. Tot așa este și cu trăsăturile de caracter pe care le cultivăm. Egoismul, iubirea de sine, înălțarea propriei persoane, îngăduința de sine se înmulțesc, iar sfârșitul este nenorocire și ruină. Iubirea, compasiunea și bunătatea aduc roadele binecuvântării, o recoltă care este nepieritoare.” – *Educație*, pag. 108, 109 (*Natura ca învățător*).

- b. Ce vom culege dacă Îl punem pe Dumnezeu deasupra oricărei considerații pământești?

Luca 18:29, 30: „Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casa, sau nevasta, sau frații, sau părinții, sau copiii, pentru Împărăția lui Dumnezeu, și să nu primească mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața veșnică.”

Vineri

13 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Deși sămânța are viață în sine, ce este necesar pentru a o face să crească? Ce este necesar pentru creștere în domeniul spiritual?
2. Care ar trebui să fie atitudinea noastră în semănarea seminței evangheliei? Cum ne-a oferit Mântuitorul un exemplu în această privință?
3. Dacă avem o sămânță bună care crește în inimă, despre ce vor fi conversațiile noastre?
4. Cum ilustrează grăuntele de muștar dezvoltarea împărăției lui Dumnezeu?
5. Ce trebuie să semănăm pentru a culege o recoltă nepieritoare?

Neghina dintre grâu

„Isus le-a pus înaintea o altă pildă și le-a zis: ‘Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.’” (Matei 13:24).

„Mulți vor fi în ceruri, despre care vecinii lor gândeau că niciodată nu vor ajunge acolo. Omul judecă după ceea ce izbește privirea, dar Dumnezeu judecă inima. Neghina și grâul vor crește împreună până la seceriș; iar secerișul este încheierea timpului de har.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 71 (cap. 4, *Neghina*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 70-75
(cap. 4, *Neghina*)

Duminică

15 aprilie

1. LUCRAREA LUI DUMNEZEU

a. Unde a fost semănată sămânța cea bună?

Matei 13:24: *Isus le-a pus înaintea o altă pildă și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.*

„‘Țarina’ a spus Domnul Hristos, ‘este lumea’ (Matei 13:38). Dar noi trebuie să înțelegem aceasta ca simbolizând biserica lui Hristos din lume. Parabola aceasta este o descriere a Împărăției lui Dumnezeu și a lucrării Sale pentru mântuirea oamenilor, iar această lucrare este adusă la îndeplinire prin biserică. Este adevărat că Duhul Sfânt este prezent în lumea întreagă; pretutindeni El lucrează asupra inimilor oamenilor, dar în biserică este locul unde noi trebuie să creștem, să ne maturizăm pentru grânarul lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 70 (cap. 4, *Neghina*).

b. Care este obiectul celei mai mari atenții a lui Dumnezeu în această lume?

Zaharia 2:8 (u.p.): „căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.”

Efesenii 5:25: „...cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.”

„Mărturisesc înaintea fraților și surorilor mele că biserica lui Hristos, așa slabă și cu defecte cum poate fi ea, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia se îndreaptă atenția și grija Sa supremă. Deși invitația de a veni la El și de a fi mântuiți se adresează întregii lumi, Dumnezeu își însărcinează îngerii pentru a asigura ajutorul divin fiecărui suflet care vine la El, pocăit și plin de regrete și El Se află

personal în mijlocul bisericii Sale, prin Duhul Sfânt.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pag. 15 (cap. 1, *Biserica lui Hristos*).

Luni

16 aprilie

2. ÎMPIEDICÂND LUCRAREA VRĂJMAȘULUI

a. Cine altcineva este implicat în lucrarea de semănare și ce seamănă acesta?

Matei 13:38, 39: „*Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău. Vrăjmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii sunt îngerii.*”

„Neghina reprezintă clasa care este rodul sau întruchiparea rătăcirii și a principiilor false. ‘Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul’ (Matei 13:39). Nici Dumnezeu și nici îngerii n-au semănat vreodată o sămânță care să aibă ca rod, neghină. Aceasta este totdeauna semănată de Satana, vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 71 (cap. 4, *Neghina*).

„În timp ce Domnul aduce în biserică oameni cu adevărat convertiți, Satana aduce în același timp printre ei persoane neconvertite. În timp ce Hristos seamănă sămânța cea bună, Satana seamănă neghina. Membrii bisericii sunt supuși neîncetat la două influențe opuse. O influență lucrează pentru purificarea bisericii, iar cealaltă pentru coruperea poporului lui Dumnezeu.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pag. 46 (cap. 1, *Biserica lui Hristos*).

b. Când lucra vrăjmașul, în parabolă?

Matei 13:25: „*Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.*”

Ce putem învăța din acest lucru?

„Când este rostit cuvântul, trebuie să nu uitați, fraților, că auziți vocea lui Dumnezeu prin slujitorul Său, delegat pentru acest lucru. Ascultați cu atenție. Nu adormiți nici chiar pentru o clipă, pentru că prin această somnolență puteți pierde chiar acele cuvinte de care aveți nevoie cel mai mult, chiar acele cuvinte care, dacă sunt ascultate, vor salva picioarele voastre pentru a nu rătăci pe cărări greșite. Uneori, tinerii și tinerele au așa de puțin respect pentru Casa de rugăciune a lui Dumnezeu, încât vorbesc continuu unul cu altul în timpul predicii. Dacă ar putea să-i vadă pe îngerii lui Dumnezeu privind la ei și înregistrând comportarea lor, ar fi cuprinși de rușine și de dezgust față de ei înșiși. Dumnezeu dorește ascultători atenți. Satana a semănat neghina în timp ce oamenii dormeau.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pag. 493 (*Purtarea în casa lui Dumnezeu*).

c. Cum ar fi putut fi împiedicată lucrarea sa?

1 Tesaloniceni 5:5-8: „Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji. Căci, cei ce dorm, dorm noaptea; și, cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii.”

„Dacă vigilența și credincioșia ar fi fost păstrate, dacă nu ar fi dormit și nu ar fi fost nimeni neglijent, vrăjmașul nu ar fi avut ocazia atât de prielnică de a semăna neghină în grâu. Satana nu doarme niciodată. El veghează și nu pierde nicio ocazie de a-și pune agenții să răspândească eroarea, găsind un sol fertil în multe inimi nesfințite.” – Ibid., vol. 3, pag. 113 (*Lucrarea printre comunități*).

Marți

17 aprilie

3. GRĂUL ȘI NEGHINA AMESTECATE

a. Ce au observat slujitorii când s-a format spicul?

Matei 13:26: „Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.”

Ce și-au propus ei să facă pentru a păstra puritatea recoltei?

Matei 13: 27, 28: „Robii stăpânului casei au venit și i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are, dar, neghină?” El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: „Vrei, dar, să mergem s-o smulgem?”

„Slujitorii lui Hristos sunt foarte mâhniți când văd că, în biserică, credincioșii cei adevărați și cei falși sunt amestecați laolaltă. Ei doresc să facă ceva pentru a curăți biserica. Ca și slujitorii gospodarului din pildă, ei sunt gata să smulgă neghina.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 71 (cap. 4, *Neghina*).

b. Care a fost directiva Învățătorului cu privire la neghină? De ce?

Matei 13:29, 30: „„Nu”, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.”

„După cum neghina își are rădăcinile întreșute cu ale grâului cel bun, tot așa frații cei falși din Biserică pot fi foarte strâns legați cu adevărații ucenici. Adevăratul caracter al acestor preținși credincioși nu este dat pe față în mod deplin. Dacă unii ca aceștia ar fi îndepărtați din biserică, alții, care ar fi putut să rămână statornici, s-ar putea zdruncina și ei.” – Ibid., pag. 72 (cap. 4, *Neghina*).

„În mila și îndelunga Sa răbdare, Dumnezeu îi îngăduie cu toleranță pe cei perversi și chiar pe cei cu inima nesinceră. Printre apostolii aleși ai lui Hristos a fost și trădătorul Iuda. Atunci să existe motiv de surprindere sau descurajare că sunt și unii vicleni printre lucrătorii Săi de astăzi? Dacă Acela care citește inimile l-a îngăduit pe cel despre care știa că este trădătorul Său, cu ce răbdare ar trebui să-i îngăduim noi pe cei greșiți!” – *Divina vindecare*, pag. 493 (*Nevoia lucrătorului*).

c. De ce nu poate fi folosită instrucțiunea Învățătorului pentru a justifica tolerarea păcătoșilor pe față în biserică?

Matei 18:17: „Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.”

1 Corinteni 5:6, 11, 13: „Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dos-pește toată plămădeala?... Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați... Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară, dar, din mijlocul vostru pe răul acela.”

„Ca oameni ce mărturisim a fi reformatori, prețuind cele mai solemne și purificatoare adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu, noi trebuie să înălțăm standardul mult mai sus decât este astăzi. Păcatul și păcătoșii din biserică trebuie să fie imediat tratați, ca să nu fie contaminați și alții. Adevărul și puritatea cer să facem o lucrare desăvârșită de curățire a taberei de Acani. Cei în poziții de răspundere să nu tolereze păcatul într-un frate. Arătați-i că el trebuie fie să-și părăsească păcatele, sau altfel să fie despărțit de biserică.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pag. 147 (*Agenți ai lui Satana*)

Miercuri

18 aprilie

4. ÎN BISERICĂ

a. Cum este simbolizată lucrarea de separare a grâului de neghină?

Ezechiel 9:2-4: „Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus, dinspre miazănoapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in și cu o călămară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă. Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era și s-a îndreptat spre pragul Casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călămară la brâu. Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo”.”

Când începe această lucrare?

Apocalipsa 14:9-13: „Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas

tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei! Aici este răbdarea sfinților, care păesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Și am auzit un glas din cer care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!”

„Apoi am văzut cel de-al treilea înger. Îngerul meu însoțitor a spus: ‘Înfrișătoare este lucrarea lui. Teribilă îi este misiunea. El este îngerul care urmează să despartă grâul de neghină și să sigileze — sau să lege — snopii de grâu pentru hambarul ceresc. Aceste lucruri ar trebui să ocupe cu totul mintea și să angajeze întreaga atenție.’” – *Scrieri timpurii*, pag. 118 (*Credincioșia în întâlnirile de părtășie*).

„Timpul judecării este o perioadă foarte solemnă, când Domnul îi adună pe cei care sunt ai Săi din mijlocul celor ce reprezintă neghina. Atunci, membrii din aceeași familie vor fi despărțiți. Cei dreپți vor primi un semn.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pag. 234 (cap. 9, *Lucrători conduși de Dumnezeu*).

„Îngerul trebuie să aplice un semn pe fruntea tuturor acelor care sunt despărțiți de păcat și păcătoși, iar acestuia îi va urma îngerul nimitor, care va trece să nimicească cu desăvârșire atât pe cei bătrâni, cât și pe cei tineri [n.tr. care nu vor avea acel semn].” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pag. 505 (*Educația copiilor noștri*).

b. De ce Dumnezeu este singurul în măsură să judece pe cei care nu sunt niște păcătoși pe față?

Psalmi 7:9 (partea a doua): „Tu, care cercetezi inimile și rărunchi, Dumnezeule drept!”

Psalmi 44:21: „n-ar ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii?”

Proverbe 21:2: „Omul socotește că toate căile lui sunt fără prihană, dar Cel ce cercetează inimile este Domnul.”

„Dacă am încerca să smulgem din biserică pe aceia care presupunem că sunt creștini falși, cu siguranță că vom face greșeli. Deseori se întâmplă ca noi să nu mai vedem nicio nădejde de îndreptare tocmai la aceia pe care Domnul Hristos îi atrage la Sine. Dacă am proceda cu aceste suflete potrivit cu judecata noastră nedesăvârșită, atunci le-am spulbera poate și ultima speranță. Mulți dintre cei care gândesc despre ei că sunt creștini, vor fi găsiți cu lipsă în cele din urmă.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 71 (cap. 4, *Neghina*).

c. Ce dovezi arată că destinul fiecărei clase este stabilit înainte de încheierea perioadei de probă?

Apocalipsa 22:11: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este înținat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!”

„Nu va exista niciun timp când toți cei răi se vor întoarce la Dumnezeu. Grâul și neghina vor crește laolaltă până la timpul secerișului...”

Când lucrarea Evangheliei s-a încheiat, urmează imediat lucrarea de despărțire între ceea ce este bun și ceea ce este rău, și destinul fiecărei clase este hotărât pentru totdeauna.” – Ibid., pag. 123 (cap. 10, *Năvodul*)

Joi

19 aprilie

5. ÎN LUME

a. Cu ce scop se va afla grâul printre neghină în această lume, până la sfârșit?

1 Petru 2:9 (u.p.): „ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”

„Ziua este foarte aproape când cei neprihăniți vor fi strânși asemenea grâului prețios în snopi pentru grănarul ceresc, în timp ce nelegiuții vor fi asemenea neghinei, strânși pentru focul ultimei și marii zi a lui Dumnezeu. Dar grâul și neghina ‘cresc împreună până la seceriș’ (Matei 13:30). În îndeplinirea îndatoririlor vieții, cei neprihăniți vor fi, până în final, împreună cu cei nelegiuți. Copiii luminii sunt răspândiți printre copiii întunericului, pentru ca deosebirea să poată fi văzută de toți. În felul acesta, copiii lui Dumnezeu sunt chemați ‘să vestească puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată’ (1 Petru 2:9).” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pag. 100 (*Ziua Domnului este aproape*).

b. Ce mare separare va avea loc în cele din urmă?

Matei 13:40-43: „Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit să audă.”

Matei 15:13: „Drept răspuns, El le-a zis: „Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc va fi smuls din rădăcină.”

Matei 24:31: „El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.”

Ce sărbătoare din Vechiul Testament indica spre acest timp?

Leviticul 23:34: „,,Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea Corturilor în cinstea Domnului, timp de șapte zile.”

„Sărbătoarea corturilor nu era numai o sărbătoare comemorativă, ci era și preînchipoitoare. Nu numai că arăta spre trecut, la trecerea prin pustie, ci, ca sărbătoare a recoltei, preînchipoia și strângerea roadelor pământului și îndrepta privirea către ziua cea mare a recoltei sfârșitului, când Domnul secerișului îi va trimite pe secerătorii Săi pentru a strânge în snopi neghina, ca să fie arsă, și pentru a aduna grâul în grânarul Său. Atunci vor fi distruși toți nelegiuții.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 541 (cap. 52, *Sărbătorile anuale*).

Vineri

20 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Unde ar trebui să creștem în credința noastră, și cum ne trimite Dumnezeu ajutor?
2. Cum îl poți împiedica pe Satana să semene neghină în inima ta, atunci când te afli la biserică?
3. De ce ar trebui să fim îndelung răbdători cu frații și surorile noastre?
4. De ce nu-i putem dezrădăcina din biserică pe aceia despre care credem că sunt neghină?
5. Care este scopul pentru care copiii luminii sunt împrăștiați printre copiii întunericului? Mă contopesc eu cu lumina sau cu întunericul?

Apel pentru sanatoriul Eden

Iubiți frați,

Pentru cei care nu ați fost recent aici, sau care nu ați citit veștile periodice din Eden consemnate în *Păzitorul Adevărului*: am avut cu toți dovada că „bănuții vă-duceți” și jertfele date de frații „macedonieni” din „sărăcia lor lucie.... de bună voie, după puterea lor și chiar peste puterea lor” (2 Corinteni 8:2,3) au venit de departe și au ajuns departe, realizând mult.

Ne bucurăm că prin harul Domnului s-a reușit aplicarea gresiei în toate saloanele și echiparea saloanelor cu dulapuri noi, precum și renovarea celor mai multe dintre băile camerelor pacienților și dotarea lor cu cabine de duș noi. Zugrăvelile proaspete și modernizările aduse clădirii fac din sanatoriul nostru un spațiu mai primitor, în care ne bucurăm să vedem pacienții revenind cu plăcere. Nu doar acestea sunt lucrurile care contează, totuși, parafrazând gândurile apostolului Iacov: ce i-ar folosi unui om străin de Dumnezeu să îi povestim despre lumea mai bună pe care o așteptăm, de ordinea și frumusețea de acolo, dacă noi nu ne-am interesa de nevoie lor fizice? Prin harul Domnului însă și prin generozitatea dumneavoastră, avem bucuria că atenția oamenilor în timpul șederii lor aici nu e abătută de la mesajul nostru prin inconveniențe ce țin de cazare sau servire. În timp ce nu am căutat luxul, ne bucurăm că avem acum un spațiu confortabil, plăcut, primitor.

Sunt însă încă unele spații ce mai au nevoie de reparații și renovări. Întrucât speranța de a obține un ascensor este în momentul de față în așteptare datorită investițiilor mari care includ costul liftului propriu zis, precum și cel al modificărilor în structura clădirii, am decis să ne aplecăm asupra unor alte nevoi, până când vom avea mijloacele necesare. Prioritar am vrea acum să renovăm sala de saună, sala de băi generale și bazinul de jacuzzi. Apoi probabil echiparea celei de-a doua clădiri cu panouri solare și pavarea curții. Întrucât toate acestea sunt costisitoare, apelăm din nou la ajutorul vostru, dragi frați și prieteni. După cum Dumnezeu revarsă mereu și mereu binecuvântări bogate asupra noastră, El așteaptă ca și noi să răspundem apelurilor venite pentru susținerea unor cauze misionare în lucrarea Sa. Câtă vreme lucrarea lui Dumnezeu va continua pe pământ, suntem chemați să fim conlucrători ai Lui, investitori în planul Său. Dividendele se lasă oarecâtva așteptate, însă sunt sigure. Știm că Dumnezeu Se ține de cuvânt.

Ca urmare, astăzi, când se va strânge darul special pentru Eden, vă rugăm să vă gândiți la nevoile acestei lucrări nobile, și să dăruiti „de bună voie, după putere” (2 Corinteni 8:3). „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci ‘pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu’ ” (2 Corinteni 9:7). Și apoi vă invităm să veniți, să vedeți rodul muncii sufletului vostru și să vă înviorați.

Cu salutări creștine, frații voștri de la Eden

Aluatul adevărului

„Le-a spus o altă pildă, și anume: ‘Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.’” (Matei 13:33).

„Aluatul ascuns în făină lucrează în mod invizibil ca să prindă întreaga frământătură în procesul lui de creștere; tot astfel, aluatul adevărului lucrează în mod tainic, în mod liniștit și continuu, ca să transforme sufletul nostru.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 98 (cap. 7, *Asemenea aluatului*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 95-102

(cap. 7, *Asemenea aluatului*).

Duminică

22 aprilie

1. ASEMĂNAT CU ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

a. Care au fost câteva semnificații ale aluatului în Biblie?

Luca 12:1: „În vremea aceea, când se strânseseră noroadele cu miile, așa că se călcau unii pe alții, Isus a început să spună ucenicilor Săi: „Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia.”

1 Corinteni 5:8: „Să prăznuim, dar, praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului.”

„Printre iudei, aluatul era folosit uneori ca un simbol al păcatului. În timpul sărbătorii Paștelui, poporul i se cerea să înlătore tot aluatul din casele lor, tot așa cum trebuia să îndeparteze orice păcat din inimile lor.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 95 (cap. 7, *Asemenea aluatului*).

b. Care a fost, totuși, aplicația dată de Isus aluatului în parabola Sa?

Luca 13:20, 21: „El a zis iarăși: „Cu ce voi asemena Împărăția lui Dumnezeu? Se aseamănă cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.”

„În parabola Mântuitorului, aluatul este folosit pentru a reprezenta Împărăția cerurilor. El ilustrează puterea reînviătoare și transformatoare a harului lui Dumnezeu.

Nimeni nu este atât de stricat, nimeni n-a căzut atât de jos, așa încât puterea harului lui Dumnezeu să nu mai poată lucra asupra lui. În toți aceia care se vor supune lucrării Duhului Sfânt, se va sădi un nou principiu de viață; chipul lui Dumnezeu, pierdut prin păcat, trebuie să fie refăcut în omenire.” – *Ibid.*, pag. 95, 96 .

2. CAPTIVAT DE HRISTOS

a. Cum dorește Dumnezeu să ne transforme viața și cu ce scop?

Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă pfațați, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Filipeni 2:5: „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus.”

„Toată adevărata reformă începe prin curățarea sufletului. Prin spălarea regenerării și reînnoirea minții prin puterea Duhului Sfânt are loc o schimbare în viață.

Dacă am vrea să permitem minții să zăbovească mai mult asupra lui Hristos și a lumii cerești, am găsi un stimulent și un sprijin puternic atunci când ducem bătăliile Domnului. Mândria și iubirea de lume își vor pierde puterea, pe măsură ce contemplăm gloriile aceluia pământ mai bun, ce va fi curând casa noastră. Pe lângă frumusețea lui Hristos, toate atracțiile pământești vor părea de mică valoare.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 105.

„Când suntem uniți cu Hristos, avem mintea lui Hristos. Puritatea și dragostea strălucesc în caracter, blândețea și adevărul preiau controlul vieții. Chiar și expresia înfățișării se schimbă.

Sălășluind în suflet, Hristos exercită o putere transformatoare, iar aspectul exterior va fi martor al păcii și al bucuriei ce domnesc în interior.” – *Reflecting Christ*, pag. 104.

b. Cum dorește Dumnezeu să ne transforme gândurile?

2 Corinteni 3:18: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Filipeni 2:3, 4: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.”

„Privind la Hristos, vom fi schimbați. Dacă mintea se ocupă în mod constant cu lucrurile trecătoare, acestea vor deveni tot mai fascinante, afectând caracterul, astfel încât slava lui Dumnezeu să fie pierdută din vedere și uitată. Oportunitățile care sunt la îndemână pentru a ne familiariza cu lucrurile cerești, sunt neglijate. Viața spirituală moare.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 105.

„Având cunoștința despre Hristos—cuvintele Lui, obiceiurile Lui, și învățăturile Lui—împrumutăm virtuțile caracterului pe care l-am studiat îndeaproape și suntem impregnați cu spiritul pe care l-am admirat atât de mult.” – *Ibid.*, pag. 235.

„Pe măsură ce facem din Domnul tovarășul nostru zilnic, vom simți că puterile unei lumi nevăzute ne înconjoară; privind la Isus, vom deveni asemenea chipului Său. Privind, vom fi schimbați. Caracterul este împlânzit, curățit și înnobilit pentru Împărăția cerească.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 85 (cap. 4, *Adevăratul motiv în slujire*).

Marți

24 aprilie

3. UN TRANSPLANT DE INIMĂ

a. Când începe să lucreze aluatul adevărului?

Jeremia 29:13: „Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.”

Unde începe Dumnezeu?

Jeremia 24:7: „Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor; dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor.”

Ezechiel 11:19: „Le voi da o altă inimă și voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră și le voi da o inimă de carne.”

„După cum aluatul, atunci când este amestecat cu făina, lucrează din lăuntru spre în afară, tot așa este și cu reînnoirea inimii pe care harul lui Dumnezeu o lucrează ca să transforme viața. Nicio schimbare doar exterioară nu este suficientă pentru a ne aduce în armonie cu Dumnezeu. Sunt mulți aceia care încearcă să se schimbe, corectând un obicei rău, sau un altul, și ei nădăjduiesc ca în acest fel să devină creștini; însă ei n-au început de unde trebuia. Prima noastră lucrare trebuie să înceapă cu inima.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 97 (cap. 7, *Asemenea aluatului*).

„Întreaga noastră inimă trebuie să fie supusă lui Dumnezeu; dacă nu, nicio schimbare nu se va produce în noi, prin care să fim refăcuți după chipul Lui.” – *Calea către Hristos*, pag. 43 (cap. 5, *Consacrarea*).

„Puneți-vă întreaga ființă în mâinile Domnului—suflet, trup și spirit—și hotărâți-vă să fiți agenții Săi iubitori și consacrați, călăuziți de voia Sa, controlați de mintea Sa, inspirați de Duhul Său.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 105.

b. Descrieți procesul prin care aluatul începe să lucreze din interiorul inimii.

Ioan 3:3-5: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua

oară în pântecul maicii sale și să se nască?” Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

„Când adevărul devine un principiu dăinuitor în viață, sufletul este născut ‘din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac’ (1 Petru 1:23). Această naștere din nou este rezultatul primirii lui Hristos ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Când prin Duhul Sfânt adevărurile divine se întipăresc în inimă, atunci iau naștere noi concepții, iar puterile până acum adormite, sunt trezite ca să conlucreze cu Dumnezeu.” – *Istoria Faptelor Apostolilor*, pag. 520 (cap. 51, *Un subpăstor credincios*)

„Când vorbește de o inimă nouă, Isus se referă la minte, viață, întregul fel de a fi. Pentru a-ți schimba inima, trebuie să lași deoparte dragostea pentru lume și să-L iubești pe Hristos. A avea o inimă nouă înseamnă a avea o minte nouă, scopuri și motivații noi. Care este semnul unei inimi noi? O viață transformată. Este o moarte zilnică, oră de oră, față de egoism și mândrie...

În umilință și dependență recunoscătoare, cel ce a primit o inimă nouă se bizuie pe ajutorul lui Hristos. El descoperă în viața sa roadele îndreptăririi. Odată el se iubea pe sine. Plăcerile lumești erau plăcerea lui. Acum idolul său a fost detronat și Dumnezeu domnește suveran. Păcatele pe care odată le-a iubit, acum le urăște. Cu hotărâre și fermitate, el își urmează drumul pe cărarea sfințeniei.” – *Solii către tineret*, pag. 72, 73 (cap. 17, *Adevărata convertire*).

Miercuri

25 aprilie

4. AGENȚIAI SCHIMBĂRII

a. Care este unul dintre mijloacele pe care Dumnezeu le folosește pentru a schimba caracterul?

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

Ioan 17:17: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

„Aluatul adevărului aduce o schimbare în toată ființa omului, înobilându-l pe cel necioplit, făcându-l gingaș pe cel aspru, și generos și altruist pe cel egoist. Prin el, cel necurat se curăță, spălat fiind în sângele Mielului. Prin puterea sa dătătoare de viață, acesta aduce toată mintea, tot sufletul și toată tăria în armonie cu viața divină. Omul cu natura sa omenească devine atunci părtaș al divinității. Hristos este onorat printr-un caracter perfect, desăvârșit. Când aceste schimbări au loc, îngerii izbucnesc în cântări de laudă, iar Dumnezeu și Domnul Hristos se bucură de sufletele schimbate după chipul și asemănarea divină.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 102 (cap. 7, *Asemenea aluatului*).

„Dacă este studiat și ascultat, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează în inimă, su-punând fiecare atribut nesfânt. Duhul Sfânt vine să convingă de păcat, iar credința care izvorăște din inimă, lucrează prin dragostea lui Hristos, conformându-ne voinței Sale în trup, suflet și spirit.” – *In Heavenly Places*, pag. 21.

b. Cum lucrează Duhul Sfânt în viețile noastre pentru a realiza o schimbare?

Ioan 3:8: „*Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.*”

Cum se compară aceasta cu lucrarea aluatului în făină?

„Aluatul ascuns în făină lucrează în mod invizibil, ca să prindă întreaga frământătură în procesul lui de creștere; tot astfel, aluatul adevărului lucrează în mod tainic, în mod liniștit și continuu, ca să transforme sufletul. Înclinațiile naturale sunt domolite și supuse. Gânduri noi, sentimente noi, motive noi, sunt sădite în ființa noastră. Un nou standard al caracterului este instaurat — viața Domnului Hristos. Mintea este schimbată; talentele sunt puse la lucru într-un nou mod. Omul nu este dotat cu noi capacități, dar cele pe care le are sunt sfințite. Conștiința este trezită. Suntem înzestrați cu trăsături de caracter care ne fac în stare să slujim lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 98, 99 (cap. 7, *Asemenea aluatului*).

c. Ce ne va ghida deciziile în viața noastră schimbată?

Ioan 8:29: „*Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.*”

„Esența întregii neprihăniri constă în credințioșia față de Răscumpărătorul nostru. Aceasta ne va determina să facem ceea ce este drept, pentru că este drept — pentru că a face dreptate este un lucru plăcut înaintea lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, pag. 97, 98 (cap. 7, *Asemenea aluatului*)

Joi

26 aprilie

5. ALUATUL LA LUCRU ÎN VIAȚĂ

a. Care este un atribut de bază al Împărăției lui Dumnezeu?

1 Ioan 4:10: „*Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.*”

Ioan 3:16: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.*”

„Contemplându-L pe Hristos, noi zăbovim pe țărmul unei iubiri de nemăsurat. Ne străduim să vorbim despre această iubire, dar limbajul nu ne ajută. Cugetăm asupra vieții Sale pe pământ, asupra sacrificiului Său pentru noi, asupra lucrării

Sale în ceruri ca Mijlocitor al nostru, cum și asupra locașurilor pe care le pregătește pentru cei care Îl iubesc; și nu putem decât să exclamăm: O, înălțimea și profunzimea iubirii lui Hristos!” – *Istoria Faptelor Apostolilor*, pag. 333 (cap. 31, *Ascultarea soliei*).

b. Cum va fi arătat acest atribut în relațiile noastre cu ceilalți?

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

1 Ioan 4:11: „Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.”

Coloseni 3:12: „Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.”

„Ar trebui ca mereu să ne pierdem pe noi înșine din vedere... urmărind oportunități pentru a-i înveseli pe alții, pentru a-i ușura și elibera de poveri sau greutăți, prin acte de bunătate și mici fapte de iubire. Aceste gesturi grijulii care, începând din familiile noastre, se extind în afara cercului familiei, ajută la alcătuirea sumei fericirii vieții.” – *My Life Today*, pag. 192.

„În tot timpul cât a durat șederea lui Hristos pe pământ, iubirea lui Dumnezeu se revărsa de la El în râuri nestăvilite. Toți cei care sunt pătrunși de Duhul Lui vor iubi așa cum a iubit El. Același principiu care îl însuflețea pe Hristos îi va mobiliza și pe ei în legăturile lor unul cu altul.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 678 (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Dacă Hristos locuiește în noi, vom da pe față iubirea Sa dezinteresată față de toți cu care avem de-a face.” – *Divina vindecare*, pag. 162 (*Misionarii medicali și lucrarea lor*).

Vineri

27 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce putere este înfățișată prin aluatul din parabola Mântuitorului?
2. Dacă ne umplem gândurile cu Hristos și lumea cerească, ce efect va avea această schimbare asupra experienței noastre spirituale?
3. De ce o schimbare autentică a vieții lucrează întocmai ca aluatul, din interior spre exterior ?
4. Care sunt câteva moduri prin care aluatul adevărului ne schimbă? Ce se întâmplă cu înclinațiile noastre firești? Ce înseamnă această transformare?
5. Cum putem arăta și altora dragostea lui Hristos?

Sabat, 5 mai 2018

Darul Sabatului Întâi pentru misiunile mondiale

Trăim în ultimele clipe ale istoriei planetei Pământ, iar Domnul nostru așteaptă cu nerăbdare de mult timp să ne ia acasă. Evenimentele profetice care se desfășoară chiar în fața ochilor noștri ne spun că a doua venire a lui Isus este aproape, chiar la uși. Din nefericire, solia Evangheliei nu a ajuns la capătul lumii și nu fiecare persoană a avut ocazia de a auzi adevărul pentru acest timp. „Oamenii

vor fi în curând forțați să ia decizii mari, și ei trebuie să aibă ocazia de a auzi și înțelege adevărul Bibliei, pentru ca să poată lua o poziție în mod inteligent de partea cea dreaptă.” – *Evanghelizare*, pag. 25 (*Locuitorii marilor orașe*).

Ca membri ai bisericii lui Dumnezeu, este privilegiul nostru de a reprezenta caracterul Său și de a lua parte la răspândirea Evangheliei până la capătul lumii, oferind timpul nostru, puterea și resursele noastre financiare pentru această lucrare specială.

Mulțumită rugăciunilor și contribuțiilor financiare ale membrilor și prietenilor noștri, noi misiuni sunt înființate în multe regiuni. Aceste noi misiuni încă au nevoie de ajutorul nostru, până când vor fi bine organizate și se vor auto-întreține. De asemenea, trebuie să continuăm deschiderea de noi misiuni. În fiecare an strângem un dar special pentru a suplini mijloacele necesare răspândirii soliei în multe părți ale globului.

„În acest timp ar trebui să fie reprezentanți ai adevărului prezent în fiecare oraș și în părțile îndepărtate ale Pământului. Întregul Pământ trebuie să fie luminat de slava adevărului lui Dumnezeu. Lumina trebuie să strălucească în toate ținuturile și la toți oamenii. Și de la cei care au primit-o trebuie să strălucească mai departe lumina.” – *Ibid.*, pag. 407 (cap. *Vestirea soliei în Europa*).

„Este nevoie de misionari în câmpurile în care abia s-a pătruns. Se deschid constant câmpuri noi. Adevărul trebuie să fie tradus în diferite limbi, ca toate națiunile să se poată bucura de influența sa pură, dătătoare de viață.” – *Ibid.*, pag. 409.

În acest Sabat apelăm cu seriozitate la voi să vă uniți eforturile împreună cu cele ale misionarilor și familiilor lor, oferind cu generozitate pentru a susține misiunile noastre mondiale. În acest fel, putem să ajutăm împreună la iluminarea Pământului cu slava lui Dumnezeu și la grăbirea revenirii lui Isus.

Frații voștri din Departamentul Misionar

Vameșul și fariseul

„Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.” (1 Corinteni 10:12).

„Nu este nimic atât de ofensator pentru Dumnezeu sau atât de periculos pentru sufletul omenesc, ca mândria și încrederea în sine. Dintre toate păcatele, acesta este cel mai lipsit de speranță, cel mai greu de vindecat.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 154 (cap. 13, *Doi închinători*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 150-163 (cap. 13, *Doi închinători*).

Duminică

29 aprilie

1. ÎNCHINÂNDU-SE ÎN TEMPLU

a. Care a fost scopul lui Isus când a istorisit pilda celor doi închinători?

Luca 18:9: „A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți și disprețuiau pe ceilalți.”

„Noi însă trebuie să ne cunoaștem pe noi înșine, să avem o cunoaștere care va conduce la pocăință, mai înainte ca noi să putem găsi iertare și pace... Numai acela care se recunoaște ca fiind un păcătos poate fi mântuit de Hristos... Noi trebuie să ne cunoaștem adevărata noastră stare, altfel nu vom simți nevoia după ajutorul Domnului Hristos. Trebuie să înțelegem primejdia noastră, altfel nu vom alerga spre locul de refugiu. Trebuie să simțim durerile cauzate de rănilor noastre, altfel nu vom dori să fim vindecați.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 158 (cap. 13, *Doi închinători*).

b. Descrieți-i pe cei doi bărbați la care se face referire în parabolă.

Luca 18:10-13: „„Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu, și altul vameș. Fariseul stătea în picioare și a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele.” Vameșul stătea departe și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!”

„Fariseul și vameșul reprezintă două mari clase de oameni în care se împart cei care vin să se închine înaintea lui Dumnezeu. Primii doi reprezentanți ai acestor clase se află în primii doi copii ce au fost născuți în această lume. Cain gândea despre sine că este neprihănit, de aceea, el a venit înaintea lui Dumnezeu numai cu un dar de mulțumire. El nu și-a mărturisit păcatul și n-a recunoscut nevoia lui de har. Dar Abel

a venit cu jertfa de sânge care indica la Mielul lui Dumnezeu. El a venit ca un păcătos, considerându-se pierdut; singura sa nădejde era iubirea nemeritată a lui Dumnezeu.” – Ibid., pag. 152 (cap. 13, *Doi închinători*).

Luni

30 aprilie

2. VIZIUNEA LUI DUMNEZEU ASUPRA SITUAȚIEI

a. Ce a concluzionat Isus cu privire la cei doi bărbați care se închinău în templu?

Luca 18:14 (p.p.): „Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt.”

„Pentru a fi îndreptățit, păcătosul trebuie să aibă acea credință care însușește meritele lui Hristos propriului suflet. Noi citim că și dracii ‘cred și se înfloară’ (Iacov 2:19), dar credința lor nu le conferă îndreptățirea; nici credința aceluia care acordă adevărilor Bibliei o simplă acceptare intelectuală nu le va aduce acestora beneficiile mântuirii. Această credință nu reușește să atingă punctul esențial, pentru că adevărul nu antrenează inima, nici nu transformă caracterul.” – *Solii alese*, vol. 3, pag. 101, cap. 22, *Accentul pus pe subiectul mântuirii*).

b. Ce nu a reușit fariseul să vadă la el însuși?

Romani 3:10-12: „după cum este scris: „Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar. Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s-au abătut și au ajuns niște netreb-nici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.”

Cum putem face aceeași greșală?

„Fariseul se suie la Templu să se roage, nu pentru că simte că este păcătos și deci ar avea nevoie de iertare, ci pentru că gândește despre sine că este drept și speră să câștige astfel laude. El privește închinarea sa ca pe un act cu merit, care-l va recomanda înaintea lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 150 (cap. 13, *Doi închinători*).

„Mulți se înșală în ceea ce privește starea inimii lor. Ei nu realizează că inima naturală este nespun de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Ei se înfășoară cu propria lor neprihănire și se mulțumesc să atingă propriul lor standard uman de caracter; dar cât de grav eșuează, atunci când nu ajung la standardul divin și prin ei înșiși nu pot îndeplini cerințele lui Dumnezeu.” – *Solii alese*, vol. 1, pag. 320 (cap. 48, *Standardul divin*).

c. Ce principiu general ne învață Isus în această parabolă?

Luca 18:14 (partea a doua): „Căci oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smerește va fi înălțat.”

Iacov 4:10: „smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.”

1 Petru 5:6: „Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.”

„Smeriți-vă, fraților. Când faceți acest lucru, este posibil ca îngerii sfinți să comunice cu voi și să vă așeze pe un teren avantajos. Atunci, experiența voastră, în loc să fie defectuoasă, va fi plină de fericire.” – *This Day With God*, pag. 35.

„Dumnezeu nu acordă iertare celui, a cărui căință nu produce umilință.” - *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, pag. 938.

Marti

1 mai

3. AVÂND ATITUDINEA VAMEȘULUI

a. Cum vede Dumnezeu atitudinea vameșului?

Psalmii 51:17: „Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.”

Psalmii 102:17: „El ia aminte la rugăciunea nevoiașului și nu-i nesocotește rugăciunea.”

„Postul și rugăciunea, care vin dintr-un spirit doritor de a se îndreptăți, sunt o urâcnie înaintea lui Dumnezeu. Adunarea solemnă pentru rugăciune, șirul ceremoniilor religioase, umilința exterioară, sacrificiile impunătoare, arată că acela care face astfel de lucruri se consideră neprihănit și ca având drept la cer; dar totul este o amăgire. Faptele noastre nu pot să cumpere niciodată mântuirea. . .

Omul trebuie să fie golit de eul lui înainte de a putea fi, în înțelesul deplin al cuvântului, un credincios în Isus. Când s-a renunțat la eu, Domnul poate face din om o făptură nouă.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 280 (cap. 28, *Levi-Matei*).

b. Ce fel de experiență trebuie să avem, întocmai ca vameșul, pentru a primi iertare și pace?

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.”

Jeremia 3:13: „Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.”

„Această lepădare de sine nu trebuie făcută numai la începutul vieții de creștin. Ea trebuie reînnoită la fiecare pas făcut spre cer. Toate faptele noastre bune sunt dependente de o putere ce se află în afara noastră. De aceea, trebuie să aibă loc o continuă înălțare a inimii către Dumnezeu, o continuă, serioasă și zdrobitoare mărturisire a păcatului, cu o umilire a sufletului înaintea Lui. Numai printr-o continuă lepădare de sine și o dependență de Domnul Hristos vom putea umbla noi în siguranță.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 159, 160 (cap. 13, *Doi închinători*).

c. Prin ce era diferită rugăciunea vameșului?

Jeremia 29:12, 13: „Voi Mă veți chema și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.”

„Există două tipuri de rugăciune – rugăciunea de formă și rugăciunea credinței. Repetarea unor fraze din obișnuință, când inima nu simte nevoia după Dumnezeu, este o rugăciune formală... Ar trebui să fim foarte atenți, pentru ca, în toate rugăciunile noastre, să rostim dorințele inimii și să exprimăm doar ceea ce vrem să spunem de fapt. Toate cuvintele înflorite din repertoriul nostru, nu sunt echivalente cu o singură dorință sfântă. Cele mai elocvente rugăciuni sunt doar repetări zădărnice, dacă nu exprimă adevăratele sentimente ale inimii. Dar rugăciunea care vine dintr-o inimă serioasă, când simplele dorințe ale sufletului sunt exprimate așa cum am cere unui prieten pământesc o favoare, așteptând ca aceasta să ne fie acordată - aceasta este rugăciunea credinței.” – *My Life Today*, pag. 19.

Miercuri

2 mai

4. EVITÂND CAPCANELE FARISEULUI

a. În ce pericol sunt cei care nu recunosc faptul că sunt păcătoși?

Apocalipsa 3:16, 17: „Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Luca 5:31, 32: „Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

„Cel care cade în unele păcate grele poate ajunge să aibă un simțământ de rușine, să-și vadă nimicnicia și să simtă nevoia după harul lui Hristos; dar mândria nu simte nicio nevoie și, în acest fel, ea închide inima în fața Domnului Hristos și a binecuvântărilor nespuse de mari pe care El a venit să le dea.” – *Calea către Hristos*, pag. 30 (cap. 3, *Pocăința*).

„Mi s-a încredințat datoria de a spune fraților mei: Umiliți-vă și mărturisiviți-vă păcatele, pentru că altfel veți fi umiliți de Însuși Dumnezeu. Mesajul către Biserica Laodiceeană se potrivește aceluia care nu aplică mesajul la ei înșiși.” – *Sfaturi către editori*, pag. 99.

b. Ce merge, deseori, mână în mână cu acest tip de mândrie spirituală?

Psalmi 12:3: „Nimicească Domnul toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie.”

Ce pericol este implicat aici?

Proverbele 26:28 (u.p.): „și gura lingușitoare pregătește pieirea.”

Proverbele 29:5: „Cine lingușește pe aproapele său îi întinde un laț sub pașii lui.”

„Trebuie să evităm tot ceea ce ar încuraja mândria și mulțumirea de sine; de aceea ar trebui să ne ferim de a lăuda pe cineva sau de a primi laude din partea cuiva. Este lucrarea lui Satana aceea de a măguli. El se ocupă cu lingușirea în aceeași măsură în care se ocupă cu acuzarea și condamnarea cuiva. În acest fel, el lucrează la ruina sufletului. Acei care aduc laude oamenilor sunt folosiți de către Satana ca agenți ai săi. Cei care lucrează pentru Hristos să îndepărteze de la ei orice cuvânt de laudă. Eul trebuie să fie scos din atenția noastră. Numai Domnul Hristos trebuie să fie proslăvit.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 161 (cap. 13, *Doi închinători*).

c. Deși a fost odată un conducător puternic în Israel, cum s-a schimbat experiența lui Pavel?

Filipeni 3:6-9: „în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană. Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință.”

Romani 7:9: „Odinioară, fiindcă eram fără Lege, trăiam; dar, când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.”

Galateni 6:14: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!”

„Judecând după litera legii, așa cum o aplică oamenii manifestării exterioare a vieții, [Pavel] se abținuse de la păcat; dar când a privit în profunzimea preceptelor sfinte și s-a văzut pe sine așa cum îl vedea Dumnezeu, el s-a plecat în umilință și și-a mărturisit vina.” – *Calea către Hristos*, pag. 29, 30 (cap. 3, *Pocăința*).

„Cu cât ne apropiem mai mult de Isus, cu atât mai clar vedem puritatea și măreția caracterului Său, cu atât mai puțin vom simți că trebuie să ne înălțăm singuri. Contrastul dintre caracterele noastre și al Lui vor conduce la umilință a sufletului și la o cercetare profundă a inimii. Cu cât Îl iubim mai mult pe Isus, cu atât mai mult ne vom umili eul și îl vom da uitării.” – *The Upward Look*, pag. 46.

5. PRACTICÂND UMILINȚA ÎN VIAȚA NOASTRĂ

a. Cum a arătat Isus umilință în viața Sa?

Filipeni 2:5-11: „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

„Fiul omului S-a smerit pentru a deveni slujitorul lui Dumnezeu. El S-a supus înjosirii și sacrificiului de sine, până la moarte, pentru a oferi libertate și viață, cât și un loc în Împărăția Sa celor care cred în El. El și-a dat viața ca răscumpărare pentru mulți. Acest lucru ar trebui să fie suficient pentru a-i face pe cei care continuă să caute să fie primii, care se zbat pentru supremație, să fie rușinați de cursul lor.” – *This Day With God*, pag. 356.

b. Așadar, ce cere Hristos din partea noastră?

Luca 9:23: „Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”

Ce binecuvântări sunt făgăduite celor umili?

Luca 18:14 (u.p.): „Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smerește va fi înălțat.”

1 Petru 5:6: „Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.”

Iacov 4:10: „smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.”

„Cei care cred în Hristos și pășesc cu umilință alături de El, ... care urmăresc să vadă ce pot face pentru a ajuta, binecuvânta și întări sufletele altora, cooperează cu îngerii care slujesc celor ce vor fi moștenitori ai mântuirii. Isus le oferă har, înțelepciune și neprihănire, făcându-i o binecuvântare pentru toți cei cu care intră în contact. Cu cât sunt mai umili în propria lor apreciere, cu atât mai multe binecu-

vântări vor primi din partea lui Dumnezeu, pentru că primind nu se vor îngâmfă. Ei se folosesc corect de aceste binecuvântări, întrucât au primit ca să împărtășească.

Îngerii slujitori primesc instrucțiuni de la tronul lui Dumnezeu de a coopera cu instrumentele umane. Ei primesc harul lui Hristos pentru a-l oferi ființelor umane.”
– Ibid.

Vineri

4 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce poate Hristos să-i salveze doar pe aceia care știu că sunt păcătoși?
2. De ce vii la biserică?
3. Cum ar trebui să ne rugăm?
4. Cum putem învinge mândria spirituală?
5. De ce încredințează Dumnezeu binecuvântările Sale celor umili?

Fiul risipitor

„Căci acest fiu al meu era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit.”
(Luca 15:24).

„Dragostea Tatălui față de o rasă căzută este de nepătruns, de nedescris, fără egal.” – *God's Amazing Grace*, pag. 79.

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 198-211 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

Duminică

6 mai

1. ATRACȚIA PLĂCERILOR LUMEȘTI

a. Deși parabolele au adesea mai multe aplicații, la ce clasă specială se aplică parabola fiului risipitor?

Luca 15:1, 2: „Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. Și fariseii și cărturarii cărteau și ziceau: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.”

„În parabola fiului risipitor, este prezentat modul în care Domnul se ocupă de aceia care au cunoscut cândva iubirea Tatălui, dar care au îngăduit ispititorului să-i facă robi, după voia lui.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 198 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

b. Când a fost ispitit de lume, ce cerere a făcut fiul cel mai tânăr și ce a făcut tatăl?

Luca 15:11, 12: „El a mai zis: „Un om avea doi fii. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.”

c. Care a fost consecința ideii absurde despre libertate a fiului mai tânăr?

Luca 15:13, 14: „Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.”

Ieremia 17:5, 6: Așa vorbește Domnul: „Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci

este ca un nenorocit în pustiu și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiului, într-un pământ sărat și fără locuitori.”

Ce putem învăța despre egoism din această povestire?

„Oricare ar fi aparențele, fiecare viață care are în centrul ei numai preocuparea de sine este o viață irosită. Oricine încearcă să trăiască despărțit de Dumnezeu, își risipește averea. El își irosește anii prețioși, își risipește puterile minții, ale inimii și ale sufletului, lucrând pentru a deveni falimentar pe vecie. Acela care se separă de Dumnezeu, ca să-și slujească lui însuși, este sclavul lui mamona.” – Ibid., pag. 200, 201 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

Luni

7 mai

2. GOLICIUNEA PLĂCERILOR LUMEȘTI

a. La ce situație s-a ajuns, și ce a trebuit să facă acest tânăr, cândva bine îngrijit?

Luca 15:15, 16: „*Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.*”

„O mare foamete s-a abătut și [tânărul din parabolă] a început să ducă lipsă; în situația aceasta s-a alăturat unui locuitor al țării, care l-a trimis la câmp să-i păzească porcii. Pentru un iudeu, ocupația aceasta era cea mai josnică și mai degradantă. Tânărul care se mândrise cu libertatea sa, acum ajunsese un sclav. El se afla în cea mai rea sclavie – ‘prins în înseși nelegiuirile lui’ (Proverbe 5:22). Strălucirea lucrurilor amăgitoare care l-au ademenit a dispărut și el simte acum povara lanțurilor sale.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 200 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

b. Ca urmare a experienței sale dureroase și umilitoare, cum a răspuns fiul risipitor puterii Duhului Sfânt?

Luca 15:17-19: „*Și-a venit în fire și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.”*”

„Tânărul întoarce spatele turmei de porci și plevei, îndreptându-și fața spre casă. Tremurând de slăbiciune și doborât de foame, el se grăbește tot înainte. El nu are un acoperământ cu care să-și ascundă zdrențele; dar nenorocirea sa a biruit mândria și el se grăbește înainte ca să cerșească un loc de slujitor acolo unde cândva fusese fiu.” – Ibid., pag. 202 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

c. Ce lecții ne oferă Solomon, după ce și-a petrecut cea mai mare parte a vieții urmărind fericirea în bogăție și plăceri lumești?

Eclesiastul 2:4-12, 17, 18: „Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii, mi-am făcut grădini și livezi de pomi și am sădit în ele tot felul de pomi roditori. Mi-am făcut iazuri, ca să ud dumbrava unde cresc copacii. Am cumpărat robi și roabe, și am avut copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi, mai mult decât toți cei ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim. Mi-am strâns argint și aur, și bogății ca de împărați și țări. Mi-am adus cântăreți și cântărețe, și desfătarea fiilor oamenilor: o mulțime de femei. Am ajuns mare, mai mare decât toți cei ce erau înaintea mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt, și că nu este nimic trainic sub soare. Atunci mi-am întors privirile spre înțelepciune, prostie și nebunie. Căci ce va face omul care va veni după împărat? Ceea ce s-a făcut și mai înainte... Atunci am urât viața, căci nu mi-a plăcut ce se face sub soare: totul este deșertăciune și goană după vânt. Mi-am urât până și toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las omului care vine după mine, ca să se bucure de ea.”

„Prin propria-i experiență amară, Solomon a învățat deșertăciunea unei vieți care își caută cel mai înalt bine în lucrurile pământești. El a ridicat altare zeilor păgâni, numai pentru a afla cât de zadarnică este făgăduința lor de a da odihnă sufletului.

În anii săi de pe urmă, obosit și însetat după ce a băut de la puțurile crăpate ale pământului, Solomon s-a întors să bea de la izvorul vieții. Pentru generațiile care au urmat, prin Duhul Inspirației, el a scris raportul istoriei anilor săi iroșiți, cu lecțiile lor de avertizare. Și astfel, deși roadele aduse de sămânța pe care o semănase fuseseră culese de poporul său, sub forma unor recolte ale răului, lucrarea vieții lui Solomon nu a fost cu totul pierdută. În cele din urmă, disciplina suferinței și-a împlinit lucrarea și pentru el.” – *Educație*, pag. 153 (*Biografii biblice*).

Marți

8 mai

3. DOVADA DRAGOSTEI UNUI TATĂ

a. Când fiul risipitor și-a pus credința în acțiune, ce a descoperit pe măsură ce s-a apropiat de casă?

Luca 15:20, 21: „Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.” Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.”

„În neastâmpărul anilor tinereții, fiul risipitor îl socotea pe tatăl său ca pe un om rigid și sever. Cât de diferită era acum concepția lui!” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 204 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

b. Cum a demonstrat tatăl dragostea și interesul pe care le-a simțit mereu pentru fiul său căzut?

Luca 15:22-24: „Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțați-l în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim; căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se înveselească.”

„Tatăl nu va îngădui nici unui ochi disprețuitor să-și bată joc de mizeria și zdrențele fiului său. El ia mantia largă și bogată de pe umerii săi și învelește cu ea făptura slăbită a fiului, iar tânărul, printre suspine, își mărturisește pocăința spunând: ‘Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău’ (Luca 15:21). Tatăl, ținându-l strâns lângă sine, îl duce în casă. Nu i se mai dă nici o ocazie în care să solicite un loc de argat. El este un fiu, care va fi onorat cu tot ceea ce este mai bun în casa părintească și bărbații și femeile care slujesc, îl vor respecta și sluji.” – Ibid., pag. 203 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

c. Cât de mare este bucuria Tatălui nostru ceresc când un suflet pierdut se întoarce la El astăzi?

Țefania 3:17: „Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.”

Ce poruncă va da El?

Zaharia 3:4, 5: „Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!” Eu am zis: „Să i se pună pe cap o mitră curată!” Și i-au pus o mitră curată pe cap și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.”

„[Prin planul de răscumpărare], păcătosului i se iartă păcatele și va fi primit în ceruri în cele din urmă—nu ca un condamnat iertat și eliberat din captivitate, totuși privit cu suspiciune, căruia nu i se oferă prietenia și încrederea; ci primit ca un copil, și acceptat înapoi cu cea mai mare încredere.

Noi suntem mântuiți pentru că Dumnezeu iubește achiziția făcută de Hristos prin sângele Lui; și nu numai că va ierta pe păcătosul care se căiește, nu numai că îi va permite să intre în ceruri, ci El, Tatăl îndurătorilor, va aștepta chiar la porțile cerului să ne primească, să ne ofere o intrare măreață în locuințele celor binecuvântați.” - *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, pag. 950.

4. DRAGOSTEA TATĂLUI PENTRU PĂCĂTOS

a. Care este atitudinea oștirii cerești când un păcătos se întoarce la Dumnezeu?

Luca 15:7: „Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.”

„Omul căzut trebuie să învețe că Tatăl nostru ceresc nu poate fi mulțumit până când iubirea Lui nu va îmbrățișa pe păcătosul căit, transformat prin meritele Mielului fără cusur al lui Dumnezeu.” – *God's Amazing Grace*, pag. 99.

b. Cât de adâncă este dragostea lui Dumnezeu pentru om și ce Îl conduce să facă?

Ieremia 31:3: „Domnul mi Se arată de departe: „Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!”

Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Ioan 12:32: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

„În timp ce păcătosul este încă departe de casa Tatălui, irosindu-și averea într-o țară străină, inima Tatălui se topește de dor după el; și orice dorință de întoarcere la Dumnezeu trezită în suflet nu este decât chemarea plină de căldură a Duhului Său, îmbiind, rugând și atrăgând pe fiul rătăcitor spre inima iubitoare a Tatălui.

Având în fața ta binecuvântatele făgăduințe ale Sfintei Scripturi, mai poți oare să dai loc îndoielii? Poți crede că atunci când sârmanul păcătos dorește să se întoarcă, când dorește să se lepede de păcatele lui, Domnul l-ar opri cu asprime de la a veni în pocăință la picioarele Sale? La o parte cu asemenea gânduri! Nimic nu poate aduce o mai mare vătămare sufletului tău decât nutrirea unor asemenea concepții despre Tatăl nostru ceresc. El urăște păcatul, dar iubește pe păcătos și S-a dat pe Sine în persoana Domnului Hristos, pentru ca toți cei care vin la El și doresc să fie mântuiți, să aibă parte de binecuvântarea veșnică în împărăția slavei.” – *Ca-lea către Hristos*, pag. 54 (cap. 6, *Credința și așteptarea*).

c. Cum dorește Dumnezeu să manifestăm noi această dragoste în viața noastră astăzi?

1 Ioan 4:20, 21: *Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci, cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său.”*

„Când principiul ceresc al iubirii veșnice umple inima, aceasta se va revărsa asupra altora, nu pentru că sunt primite favoruri de la ei, ci pentru că iubirea este principiul de acțiune care schimbă caracterul, stăpânește impulsurile, controlează pasiunile, supune vrăjmășia și înalță și înobilează afecțiunile. Iubirea aceasta nu este atât de mică încât să cuprindă numai ‘pe mine și pe al meu’, ci este întinsă cât lumea și înalță cât cerul, fiind în armonie cu aceea a îngerilor slujitori. Iubirea aceasta nutrită în suflet îndulcește întreaga viață și revarsă o influență înobilatoare asupra tuturor celor din jur.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pag. 223 (*Necesitatea armoniei*).

Joi

10 mai

5. UN AVERTISMENT PENTRU CEL EGOIST

- a. Care a fost cea mai mare îngrijorare a fiului mai mare, care se îndreptăța?**

Luca 15:29, 30: *„Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”*

Ce clasă de oameni reprezintă el?

„Prin fiul cel mare erau reprezentați iudeii nepocăiți din zilele Domnului Hristos și, de asemenea, fariseii din toate timpurile, care privesc cu dispreț la aceia pe care ei îi socotesc vameși și păcătoși. Pentru faptul că ei însuși n-au căzut în patimi-le cele mai josnice, ei sunt plini de îndreptățire de sine... Asemenea fiului cel mai mare din parabolă, ei s-au bucurat de privilegiul deosebit din partea lui Dumnezeu. Ei pretindeau că sunt fii ai casei lui Dumnezeu, însă aveau spiritul unor mercenari (n.tr. persoană care, pentru bani sau pentru unele avantaje materiale, face orice fel de servicii). Ei lucrau, dar nu din dragoste, ci în nădejdea că vor primi o răsplată.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 209 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

b. Care a fost rugămintea tatălui pentru fratele mai mare?

Luca 15:31, 32: „Fiule”, i-a zis tatăl, „tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut, și a fost găsit.”

„În parabolă, cuvintele de mustrare ale tatălui adresate fiului mai mare erau un apel duios adresat fariseilor. ‘Tot ce am eu este al tău’ (Luca 15 :31) - nu ca o plată pentru munca depusă, ci ca un dar. Asemenea fiului risipitor, noi îl putem primi numai ca pe un dar nemeritat al iubirii Tatălui.

Îndreptățirea de sine, nu numai că face pe oameni să Îl reprezinte greșit pe Dumnezeu, ci îi face reci și plini de critică față de frații lor. Fiul mai mare, în egoismul și gelozia lui, era gata să urmărească pe fratele său, să-i critice orice faptă și să-l acuze pentru cea mai mică deficiență. El ar fi detectat orice greșeală și ar fi făcut mare caz din orice faptă rea. În acest fel, el căuta să justifice propriul său spirit neiertător. Mulți din zilele noastre fac la fel. În timp ce sufletul duce primele lui lupte împotriva unui potop de ispite, ei stau alături, neînduplecați, încăpățânați, plângându-se și acuzând.” – Ibid., pag. 209, 210 (cap. 16, *Pierdut și a fost găsit*).

Vineri

11 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce lecție ne este oferită în parabola fiului risipitor?
2. Cum este o viață în păcat, în realitate, o viață de robie?
3. Cum îl primește Dumnezeu pe păcătosul care se întoarce la El?
4. Cum atrage Tatăl pe păcătos la Sine însuși?
5. Cum putem fi ca fiul cel mare din această parabolă?

Smochinul

„Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13:5).

„Domnul dorește ca niciun om să nu piară, ci toți să vină la El și să fie mântuiți. Dar în loc ca bunătatea Sa iubitoare, să înmoaie și supună sufletul, multe dintre obiectele iubirii și milei Sale sunt încurajate să se împotrivescă mai mult. O, dacă oamenii și-ar aminti că există o limită a răbdării lui Dumnezeu!” - *The Review and Herald*, 7 decembrie 1897.

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 212-218

(cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

Duminică

13 mai

1. UN MOTIV PENTRU O PARABOLĂ

a. Ce eveniment, care tocmai ce avusese loc în Ierusalim, a fost un motiv pentru prezentarea parabolei smochinului?

Luca 13:1: „În vremea aceea au venit unii și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.”

„Ascultătorii au povestit Domnului Hristos un eveniment care tocmai produsese o mare agitație. Unele din măsurile luate de Pontius Pilat, guvernatorul Iudeii, jigniseră sentimentele poporului. În Ierusalim se produsese o răscoală populară și Pilat încercase să o înăbușe prin forță. La un moment dat, soldații săi năvăliseră în curțile templului și măcelăriseră câțiva pelerini galileeni, chiar în momentul când aceștia aduceau jertfele lor.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 212, 213 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

b. Ce arată că evreii priveau nenorocirea ca o pedeapsă pentru păcat?

Luca 13:2, 4: „,, Credeți voi”, le-a răspuns Isus, „că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, pentru că au pățit astfel?...Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim?”

„Iudeii considerau nenorocirea ca o pedeapsă, consecință a păcatului celui ce suferea, și cei care relatau despre acest act de violență făceau aceasta cu o ascunsă satisfacție. După părerea lor, faptul că le mergea bine dovedea că ei erau mult mai buni și, deci, mult mai favorizați de Dumnezeu, decât erau acești galileeni.” – *Ibid.*, pag. 213 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

2. UN AVERTISMENT ȘI UN APEL

a. Ce avertisment și apel a făcut Isus în legătură cu răspunsul Său?

Luca 13:3-5: „Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”

„În timp ce Domnul Hristos vorbea cu ucenicii și cu mulțimea, El privea în depărtare, cu o privire profetică în viitor, și vedea Ierusalimul asediat de oști. El auzea marșul oștilor străine împotriva cetății alese și vedea mii și mii de iudei pierind în acest asediu. Mulți iudei, asemenea galileenilor, erau uciși în curțile templului, chiar atunci când își aduceau jertfele. Nenorocirile care căzuseră asupra acestor persoane constituiau un avertisment de la Dumnezeu către o națiune tot la fel de vinovată. ‘Dacă nu vă veți pocăi’, a spus Domnul Hristos, ‘toți veți pieri la fel’ (Luca 13:5). Pentru un scurt timp, timpul lor de probă mai întârzia. Pentru ei, mai era încă timp să cunoască lucrurile care le dădeau pace.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 213 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

b. În învățăturile Sale, ce a legat Isus de avertismentul judecății?

Luca 9:56: „Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.”

Ioan 3:17: „Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”

„În învățătura Sa, Domnul Hristos a legat avertizarea despre ziua judecății cu invitația milei Sale.” – *Ibid.*, pag. 212 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

c. Ce apel face Dumnezeu pentru noi, astăzi?

Ezechiel 18:31: „Lepădați de la voi toate fărădelegile prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel?”

Ezechiel 33:11: „Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui, și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel?”

„Nașterea din nou este singura cale prin care putem ajunge în orașul sfânt. Este îngustă, iar poarta prin care intrăm este strâmtă, dar de-a lungul ei trebuie să-i

conducem pe bărbați, pe femei și copii, învățându-i că, pentru a fi mântuiți, trebuie să aibă o inimă nouă și un duh nou. Vechile trăsături de caracter moștenite trebuie să fie biruite. Dorințele firești ale sufletului trebuie schimbate. Toate înșelăciunile, toată falsitatea, toate vorbele rele trebuie să fie îndepărtate. O nouă viață trebuie trăită, una care îi face pe bărbați și femei asemănători cu Hristos. Trebuie să înțotăm, ca să zicem așa, împotriva curentului celui rău.” – *This Day With God*, pag. 108.

„Domnul caută să mântuiască, nu să distrugă. El Își găsește plăcerea în a-i salva pe păcătoși. ‘Spune-le: Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului’ (Ezechiel 33:11). Prin avertizări și îndemnuri, El îi cheamă pe cei neascultători (încăpățânați) să se întoarcă de la faptele lor rele, să se întoarcă la El și să trăiască.” – *Profeți și regi*, pag. 105 (cap. 7, *Ieroboam*).

Marti

15 mai

3. UN ARBORE SIMBOLIC

a. Pentru a confirma avertizarea și apelul Său, ce pildă a spus Isus ascultătorilor Săi?

Luca 13:6, 7: „El a spus și pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: „Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?”

În ce sens era smochinul neroditor o reprezentare potrivită a poporului evreu?

Osea 10:1: „Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cât roadele sale erau mai multe, cu atât mai multe altare a zidit; cu cât îi propășea țara, cu atât înfrumuseța stâlpii idolești.”

„Oamenii din zilele lui Hristos făceau o mai mare paradă de evlavie lor decât iudeii din veacurile mai dinainte, dar ei erau mult mai lipsiți de harul cel prețios al Duhului lui Dumnezeu...”

Dumnezeu, prin Fiul Său, căutase roade, dar nu găsisse. Israel era o povară pentru pământ. Chiar existența lui era un blestem; căci ocupa în vie un loc pe care l-ar fi putut ocupa un pom care dădea roade. El jefuia lumea de binecuvântările pe care Dumnezeu dorea să le reverse asupra ei. Poporul Israel înfățișase în mod greșit pe Dumnezeu printre națiuni. Nu numai că erau nefolositori, ci în mod vădit ei erau o piedică. Într-o mare măsură, religia lor ducea în rătăcire pe oameni și, în loc de mântuire, aducea ruină.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 215 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

b. Ce arată că vina pentru eșecul lor se afla chiar la ușile lor?

Faptele Apostolilor 7:51-53: „...Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât. Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!...”

c. Cum putem fi noi, de asemenea, ca smochinul neroditor?

Ioan 15:4, 5: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.”

„La fel ca smochinul cu pretenții, putem fi acoperiți cu frunze, dar lipsiți de roade. În timp ce știm că adevărul pe care îl deținem este la fel de neclintit ca munții cei nepieritori, câți dintre noi sunt gata să rămână statornici pe teoria acestui adevăr, fără a avea dovada că Hristos este în ei și ei sunt în Hristos? Câți sunt mulțumiți să treacă de la o zi la alta, fără să simtă influența adevărului sfințitor asupra inimii, care duce la fapte bune?

Nu ar trebui doar să ne prindem de adevăr, ci ar trebui să îl lăsăm să ne stăpânească; și, prin urmare, să avem adevărul în noi și noi să fim în adevăr. Dacă așa stau lucrurile, viața și caracterul nostru vor dezvălui faptul că adevărul realizează ceva pentru noi; că ne sfințește și ne oferă o condiție morală potrivită pentru societatea îngerilor cerești din împărăția slavei. Adevărul pe care-l avem își are originea în cer; și când acea religie își găsește un sălaș în inimă, își începe lucrarea de curățare și purificare.” - *The Signs of the Times*, 9 mai 1878.

Miercuri

16 mai

4. O PERIOADĂ DE PROBĂ SUPLIMENTARĂ

a. Cum a pledat vierul pe lângă proprietarul viei?

Luca 13:8: „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină.”

b. Ce paralelă se poate face între zilele dinaintea distrugerii Ierusalimului și zilele dinaintea de sfârșitul istoriei omenirii?

2 Petru 3:9, 10: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.”

„O, prețioasa îndelungă răbdare a Mântuitorului! O, dacă fiecare dintre dragii tineri ar aprecia valoarea sufletului care a fost cumpărat cu un preț infinit pe cruce, la Calvar! O, dacă fiecare și-ar face o evaluare corectă a capacităților date de către Dumnezeu! Prin Hristos, puteți să urcați scara progresului și să aduceți orice putere sub controlul lui Isus... În spirit, în gândire, în cuvânt și în faptă, puteți să faceți de cunoscut că sunteți conduși de Duhul lui Hristos, și viața voastră poate exercita o putere de influență asupra altora.

Trăim într-o perioadă prea serioasă a istoriei lumii, ca să fim neglijenți și nepăsători... Trebuie să vă rugați, să credeți și să ascultați. Nu puteți face nimic prin propria voastră putere, dar, prin harul lui Isus Hristos, puteți să vă folosiți puterile în așa fel încât să aduceți cel mai mare bine sufletului vostru și cea mai mare binecuvântare pentru sufletele altora. Prindeți-vă de Isus, și veți îndeplini într-un mod sânguinos faptele lui Hristos, și în cele din urmă veți primi răsplata veșnică.”— *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 118.

c. Cum a arătat Isus, în concluzie, că ei înșiși ca popor trebuia să decidă propria lor soartă?

Luca 13:9: „*Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.*”

„În parabolă, Isus n-a înfățișat și rezultatul lucrării grădinarului. La acel moment, El a încheiat brusc povestirea. Sfârșitul ei depindea de generația care auzea cuvintele Lui. Lor le-a fost adresată solemnă avertizare: ‘Dacă nu, după aceea îl vei tăia’. Depindea de ei dacă aceste cuvinte irevocabile aveau să fie rostite sau nu. Ziua mâniei era aproape. În nenorocirile care căzuseră asupra lui Israel, proprietarul viei, în mila sa, îi avertizase deja despre faptul că pomul neroditor avea să fie tăiat, nimic.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 216 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

Joi

17 mai

5. O AVERTIZARE PENTRU NOI ASTĂZI

a. Ce avertizare ar trebui să ia din această parabolă cei care cred în întreita solie îngerească? Ce eforturi face Domnul încă în favoarea noastră?

Isaia 27:2-4: „*În ziua aceea, cântați o cântare asupra viei celei mai alese: „Eu, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n-o vatâme nimeni. N-am nicio mânie. Dar, dacă voi găsi mărăcini și spini, voi merge la luptă împotriva lor și-i vor arde pe toți.*”

Osea 11:8 (p.p.): „*Cum să te dau, Efraime? Cum să te predau, Israele?*”

„Avertizarea aceasta răsună de-a lungul timpului ajungând până la noi, în această generație. O, inimă nepăsătoare, ești tu oare în via Domnului un pom neroditor? Cuvintele acestea de condamnare să fie oare rostite în curând și în dreptul tău? De când ai primit oare darurile Lui? De câtă vreme veghează și așteaptă El ca să răspunzi cu iubire, iubirii Lui? Sădit în via Sa, sub privegherea plină de grijă a Grădinarului, ce mare privilegiu ai avut! De câte ori n-a mișcat solia evangheliei inima ta! Porți numele lui Hristos și, aparent, ești membru al bisericii, care este corpul Său, totuși, ești conștient că n-ai o legătură cu inima cea mare a iubirii divine. Fluxul vieții Sale nu curge prin tine. Darurile cele plăcute ale caracterului Său, ‘roadele Duhului Sfânt’, nu se văd în viața ta.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 216 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

b. Ce sentință trebuie să fie în cele din urmă pronunțată asupra celor care nu răspund la grija și truda lui Dumnezeu față de ei?

Osea 4:17: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

Apocalipsa 3:16: „Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.”

„Inima care nu răspunde la mijloacele divine se împietrește până într-atât, încât nu mai este deloc sensibilă influenței Duhului Sfânt. Atunci se rostesc cuvintele: ‘Tăiați-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?’ (Luca 13:7)” – Ibid., pag. 218 (cap. 17, *Mai lasă-l și anul acesta*).

Vineri

18 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce vorbeau evreii despre nenorocire cu o satisfacție ascunsă?**
- 2. Cum trebuie să ne schimbăm pentru a fi născuți din nou, arbori roditori în grădina lui Dumnezeu?**
- 3. Când eșuăm să aducem roade în viața noastră, cum afectează aceasta lumea din jurul nostru? Cum se reflectă aceasta asupra religiei noastre?**
- 4. Cum influențează felul în care ne folosim puterile date de Dumnezeu roadele pe care le producem în viața noastră?**
- 5. Chiar dacă poate suntem membri ai bisericii, cum putem fi arbori neroditori în via Domnului?**

Fără haina de nuntă

„‘Prietene’, i-a zis el, ‘cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?’ Omul acela a amuțit.” (Matei 22:12).

„Parabola hainei de nuntă cuprinde o învățătură cu consecințe foarte mari. Prin căsătorie se înfățișează unirea omenirii cu divinitatea; haina de nuntă reprezintă caracterul pe care trebuie să-l aibă toți aceia care vor fi socotiți pregătiți pentru nuntă.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 307 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 307-319
(cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

Duminică

20 mai

1. INVITAT LA O NUNTĂ REGALĂ

a. În parabola hainei de nuntă, din autoritatea cui este trimisă invitația? Care este răspunsul?

Matei 22:2, 3: „„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. A trimis pe robii săi să cheme pe cei poștiți la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.”

b. Cum a fost tratată invitația împăratului a doua oară?

Matei 22:4-6: „A trimis iarăși alți robi și le-a zis: „Spuneți celor poștiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata, veniți la nuntă.” Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui. Ceilalți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei și i-au omorât.”

„În această parabolă [a hainei de nuntă], ca și în pilda cu ‘Cina cea mare’, sunt ilustrate invitația Evangheliei și respingerea ei de către poporul iudeu, precum și chemarea harului adresată Neamurilor. Dar în ce îi privește pe cei care resping invitația, această parabolă mai aduce în atenție o insultă mai profundă și o pedeapsă și mai teribilă. Chemarea la ospăț vine din partea unui împărat. Ea pornește de la cineva care este investit cu puterea de a comanda. Ea conferă, de asemenea, o mare onoare. Cu toate acestea, nu este apreciată. Autoritatea împăratului este disprețuită.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 307 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

c. Ce a poruncit împăratul acum să fie făcut celor care i-au disprețuit invitația?

Matei 22:7: „Când a auzit împăratul, s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.”

Luni

21 mai

2. CĂUTÂND OASPEȚI

a. Cine a fost invitat apoi la ospățul nunții?

Matei 22:8-10: „Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea. Duceți-vă, dar, la răspântiile drumurilor și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi.” Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.”

Ce ne spune acest apel despre cei care acceptă invitația evangheliei?

Matei 7:21: „Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.”

Iacov 1:22: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.”

Ioan 3:5: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

„Cei care au fost invitați la început nu-și puteau permite, gândeau ei, să sacrifice avantajele lumești numai pentru a lua parte la ospățul dat de împărat. Între cei care au primit invitația, erau și unii care se gândeau numai la interesul lor personal. Ei au venit ca să se înfrupte din bunurile ospățului, dar nu aveau nici o dorință de a-l onora pe împărat.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 309 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

„Nu trebuie să ne lăsăm copleșiți de descurajare pentru faptul că buni și răi sunt strânși împreună în biserică. Iuda s-a numărat printre ucenici. El a avut toate avantajele pe care le-ar putea avea un om; dar, deși a auzit adevărul și a ascultat principiile enunțate atât de clar, Hristos a știut că el nu a primit adevărul. El nu s-a hrănit cu adevărul. Asta nu a devenit parte din caracterul său. Vechile lui obiceiuri căutau fără încetare să se afirme. Dar Hristos nu a luat măsuri radicale pentru a-l depărta pe Iuda de ceilalți ucenici.

Va veni un timp când cei care s-au alăturat bisericii, dar nu s-au alăturat lui Hristos, se vor da pe față.” - *The Review and Herald*, 7 februarie 1899.

b. Ce s-a întâmplat când împăratul a intrat în sala de ospăț să vadă invitații?

Matei 22:11: „Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.”

„Cu acea ocazie, s-au luat măsuri ca fiecărui oaspete să i se dea o haină de nuntă. Această haină era un dar din partea împăratului. Prin purtarea acesteia, oaspeții își arătau respectul față de cel ce oferea ospățul. Dar un om era îmbrăcat în hainele sale obișnuite civile... El a refuzat cu dispreț să poarte haina ce fusese procurată pentru el cu un mare preț. În acest fel, el a adus o insultă domnului său.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 309 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

c. Ce i-a spus împăratul omului care nu avea haina de nuntă?

Matei 22:12-14: „„Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară, acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”

„Mulți aud invitația harului, sunt puși la probă și încercați; dar puțini sunt sigilați cu sigiliul viului Dumnezeu. Puțini sunt aceia care se vor umili ca un copilaș, ca să intre în Împărăția cerurilor.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, pag. 50 (*O mărturie importantă*).

Marți

22 mai

3. O LUCRARE DE CERCETARE

a. Ce este reprezentat prin cercetarea oaspeților?

Daniel 7:9, 10: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”

„Prin cercetarea de către împărat a oaspeților veniți la nuntă, este înfățișată lucrarea judecării. Oaspeții veniți la ospățul evangheliei sunt aceia care mărturisesc a sluji lui Dumnezeu, aceia ale căror nume sunt scrise în cartea vieții. Dar nu toți aceia care mărturisesc a fi creștini sunt adevărați ucenici. Înainte ca răsplata finală să fie acordată, trebuie să se hotărăscă cine dintre aceștia este pregătit să ia parte la moștenirea celor drepti. Această hotărâre trebuie luată mai înainte de a doua venire a Domnului

Hristos pe norii cerului; căci atunci când El vine, răsplata Sa este cu Sine, ‘ca să dea fiecăruia după fapta lui’ (Apocalipsa 22:12). Așadar, caracterul lucrării fiecărui om va fi hotărât mai înainte de venirea Sa și răsplata fiecăruia dintre urmașii Domnului Hristos va fi dată după faptele sale.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 310 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

b. Întrucât această parabolă face referire în mod clar la lucrarea de cercetare aflată în derulare, ce se înfățișează prin invitația împăratului?

Apocalipsa 3:20, 21: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*”

Ce spun mulți prin faptele lor?

Apocalipsa 3:17: „*Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...*”

„Cel care a intrat în sala ospățului fără haina de nuntă, reprezintă starea multora din ziua de azi. Ei mărturisesc a fi creștini și pretind că au dreptul la binecuvântările și privilegiile Evangheliei; totuși, ei nu simt nevoia unei transformări a caracterului. Ei n-au simțit niciodată o adevărată căință de păcat. Ei nu și-au dat niciodată seama câtă nevoie au ei de Hristos și nici n-au exercitat credința în El. Ei n-au ajuns să biruiască tendințele moștenite sau cultivate spre rău. Totuși, ei gândesc că sunt destul de buni prin ei înșiși și se încred în propriile lor merite, în loc de a se încrede în Hristos. Ca ascultători ai Cuvântului, ei vin la ospăț, dar nu s-au îmbrăcat cu haina neprihănirii lui Hristos.” – *Ibid.*, pag. 315 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*)

„Fiecare avertizare, mustrare și îndemn, care ni se dau prin Cuvântul lui Dumnezeu sau prin trimișii Săi, reprezintă o bătaie la ușa inimii. Este glasul lui Isus, care cere să intre. Cu fiecare bătaie neluată în seamă, dispoziția de a deschide slăbește. Dacă impresiile din partea Duhului Sfânt sunt desconsiderate astăzi, ele nu vor mai fi la fel de puternice mâine. Inima devine mai puțin sensibilă și cade într-o inconștiență primejdioasă cu privire la scurtimea vieții și la marea veșnicie de dincolo.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 489 (cap. 53, *Ultima călătorie din Galilea*).

4. AVÂND O HAINĂ CEREASCĂ

- a. Ce constituie haina de nuntă, pe care toți trebuie să o aibă dacă vor să ia parte la ospățul de nuntă în ceruri?

Apocalipsa 19:7, 8: „Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”

„Prin haina de nuntă din parabolă, este reprezentat caracterul cel curat, fără pată, pe care îl vor avea adevărații urmași ai lui Hristos... Ea este neprihănirea lui Hristos, caracterul Său nepătat, care este dat prin credință tuturor acelorora care Îl primesc ca Mântuitor personal...

Această haină, țesută în războiul cerului, nu are în ea nici chiar un singur fir proiectat de om. În natura Sa omenească, Hristos a lucrat un caracter desăvârșit, iar acest caracter Se oferă să ni-l dea și nouă.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 310, 311 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*)

- b. Cum obținem un caracter neprihănit?

Isaia 55:1: „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte fără bani și fără plată!”

Matei 5:6: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”

„Când un suflet îl primește pe Hristos, el primește atunci și puterea de a trăi viața Lui.” – Ibid., pag. 314 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

„Neprihănirea nu se capătă nici prin lupte chinuitoare sau munci istovitoare, nici prin daruri sau sacrificii, ci ea este oferită în dar oricărui suflet care flămânzește și însetează după ea.” – *Cugetări de pe Muntele Fericiiilor*, pag. 18 (cap. 2, *Fericirile*).

- c. Ce implică neprihănirea?

1 Ioan 3:7, 24: „Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire este neprihănit, cum El însuși este neprihănit... Cine păzește poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.”

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.”

„Neprihănire înseamnă a face ceea ce este drept, iar după faptele lor vor fi judecați toți. Caracterele noastre se dau pe față prin ceea ce facem. Faptele arată dacă credința este sau nu adevărată...

Noi putem crede că numele lui Isus este unicul nume sub soare prin care putem fi mântuiți și totuși, s-ar putea să nu facem din El, prin credință, Mântuitorul nostru personal. Nu este suficient a crede teoria adevărului. Nu este de ajuns a ne mărturisi credința în Hristos și a avea numele înscrise în registrele comunității. ‘Cine păzește poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat’; ‘Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui’ (1 Ioan 3:24; 2:3). Aceasta este adevărata dovadă a convertirii. Oricare ar fi mărturisirea noastră, ea nu valorează nimic, dacă Hristos nu este descoperit în noi prin faptele neprihănirii.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 312, 313 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

Joi

24 mai

5. O EXPERIENȚĂ BINECUVÂNTATĂ

a. Descrieți experiența glorioasă a celor care acceptă oferta lui Hristos consemnată în Apocalipsa 3:18.

Apocalipsa 19:8, 9: „și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!”

„Haina fără pată a neprihănirii lui Hristos este așezată asupra copiilor încercați, ispitiți, credincioși ai lui Dumnezeu. Rămășița disprețuită este îmbrăcată în veșminte slăvite, care nu vor fi mănjite niciodată de stricăciunile lumii. Numele lor sunt păstrate în cartea vieții Mielului, înregistrate între ale credincioșilor din toate veacurile...

Aceștia [cei credincioși] sunt cei care stau pe muntele Sionului împreună cu Mielul, având scris pe frunțile lor numele Tatălui. Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, cântare pe care nimeni nu o poate învăța afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ.” – *Profeți și regi*, pag. 591.

b. Ce experiență a lui Hristos, când era pe acest pământ, putem avea noi astăzi?

Psalmi 40:8: „vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!” Și *Legea Ta este în fundul inimii mele.*”

Ioan 15:10: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.”

„Prin ascultarea desăvârșită [a lui Hristos], El a făcut posibil ca fiecare ființă omenească să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem lui Hristos, atunci inima noastră este unită cu inima Lui, voința noastră se contopește cu voința Lui, mintea noastră devine una cu mintea Lui, iar gândurile sunt aduse în supunere față de El; noi trăim viața Lui. Aceasta înseamnă să fii îmbrăcat cu haina neprihănirii Sale.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 311 (cap. 24, *Fără haină de nuntă*).

Vineri

25 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum putem să-L onorăm pe Împăratul nostru, în timp ce ne invită să unim umanitatea noastră cu divinitatea Sa?
2. Cum ne asemănăm uneori cu cei care au acceptat invitația împăratului, dar au avut un motiv greșit?
3. Cum bate Isus la ușa inimii și ce dorește El?
4. Ce este simbolizat prin haina de nuntă și cum știm noi dacă o purtăm?
5. Ce înseamnă să fii îmbrăcat cu neprihănirea lui Hristos?

Sabat, 2 iunie 2016

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Thoothukudi, India

India este o țară cu o populație de aproximativ 1,3 miliarde de locuitori, aflându-se, după suprafață, pe locul 7 în ierarhia țărilor. Este compusă din 29 de state și 7 teritorii federale. Coasta Indiei se întinde pe o suprafață de peste 7000 de km.

Thoothukudi este un oraș port destul de important, care se află pe coasta de est, aproape de Kanyakumari (Capul Comorin), care este cel mai sudic punct al subcontinentului indian.

Cândva, în 2007, frații din Misiunea Uniunii din India de Sud au vizitat câțiva frați adventiști și familiile acestora, frați care arătaseră un mare interes față de Adevărul Prezent. După ce au ascultat și au studiat solia Renașterii și Reformei, 11 suflete s-au alăturat Mișcării de Reformă. Lucrarea a continuat să crească, iar solia Reformei a ajuns și în alte localități învecinate.

Frații din Thoothukudi se închină într-un loc închiriat. În ciuda constrângerilor financiare, am reușit să achiziționăm o parcelă de pământ în care să putem ridica o casă de închinare pentru Domnul. Acum, pentru a putea realiza această dorință de a construi o mică biserică, avem nevoie de ajutorul copiilor lui Dumnezeu din întreaga lume.

Prin urmare, apelăm cu seriozitate la toți frații, surorile și prietenii din întreaga lume, care apreciază solia Reformei și o trăiesc, să fie foarte generoși în darurile pe care le fac pentru acest proiect de construcție. Cerem, de asemenea, să vă rugați în mod serios, astfel încât acest proiect să fie finalizat pentru onoarea și slava lui Dumnezeu.

„Asupra tuturor celor care cred, Dumnezeu a așezat povara ridicării de biserici cu scopul expres de a învăța pe bărbați și femei să-și folosească în folosul omenirii talanții încredințați, utilizând spre slava Sa mijloacele pe care El li le-a încredințat. El a făcut din ființele umane administratorii Săi. Cu bucurie și generozitate ei trebuie să folosească pentru înaintarea neprihănită și a adevărului mijloacele pe care le au. Ei trebuie să-și folosească talanții pe care El li i-a încredințat pentru a clădi lucrarea Sa și pentru a împărația Sa.” – *Lucrarea misionară medicală*, pag. 315 (Secțiunea 18, *Extinderea lucrării*).

În timp ce mulțumim anticipat organizației noastre de frați din întreaga lume pentru deschiderea inimilor ca să ofere de bunăvoie și cu generozitate pentru această construire a bisericii, ne rugăm, totodată, ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug - cămărilor voastre să fie pline și sănătatea voastră să fie deplină. Amin.

Frații voștri din Thoothukudi

Om bogat și săracul Lazăr

„Și Avraam i-a răspuns: 'Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.'” (Luca 16:31).

„Cei care sunt săraci în bunurile acestei lumi, dar care totuși se încred în Dumnezeu și sunt răbdători în suferință, vor fi, într-o zi, înălțați mai presus de aceia care astăzi dețin cele mai înalte poziții pe care le poate oferi lumea, dar care nu și-au predat viața lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 260 (cap. 21, *Om bogat și săracul Lazăr*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 260-271
(cap. 21, *Om bogat și săracul Lazăr*).

Duminică

27 mai

1. DESTINUL HOTĂRÂT LA MOARTE

- a. Ce parabolă ilustrează adevărul că viitorul unei persoane este hotărât la moarte, în funcție de modul ei de viață? Explicați diferența dintre cei doi oameni și spuneți ce lecție putem învăța.

Luca 16:19-21: „Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire. La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele.”

„În parabola omului bogat și a lui Lazăr, Domnul Hristos înfățișează faptul că în viața aceasta, oamenii își hotărăsc destinul lor veșnic... Dacă oamenii irosesc în plăceri egoiste ocaziile ce li se oferă, ei se elimină singuri de la viața veșnică. Nici un alt timp de probă ulterior nu le va mai fi acordat. Prin propria lor alegere, au săpat o prăpastie de netrecut între ei și Dumnezeu lor.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 260 (cap. 21, *Om bogat și săracul Lazăr*).

- b. Ce s-a întâmplat în cele din urmă atât cu săracul, cât și cu omul bogat?

Luca 16:22: „Cu vremea, săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat.”

„Săracul suferise zi de zi, dar îndurase totul cu răbdare și în tăcere. În cele din urmă a murit și a fost îngropat. Nu s-a găsit nimeni care să plângă pentru el; dar prin răbdarea sa în suferință, el mărturisise pentru Hristos, trecuse cu bine încercarea credinței sale, și, după moartea sa, ne este înfățișat ca fiind purtat de către îngeri în sânul lui Avraam.” – *Ibid.*, pag. 262 (cap. 21, *Om bogat și săracul Lazăr*).

2. CORECTÂND PĂRERI ERONATE

- a. Deși eronată, ce doctrină, crezută de mulți dintre ascultătorii Săi, a folosit Isus pentru a învăța adevăruri importante? Prin desti-nul omului bogat, ce adevăr a revelat Isus?

Luca 16:23, 24: „Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpa-ia aceasta.”

„În această parabolă, Domnul Hristos întâlnea pe oameni pe propriul lor teren. Doctrina despre starea de conștiință a celor morți, în perioada dintre moartea și învierea lor, era crezută de mulți dintre cei ce ascultau cuvintele lui Hristos. Mân-tuitorul cunoștea ideile lor, așa că și-a formulat parabola, încât să-i învețe adevăruri importante, folosindu-se chiar de convingerile lor preconcepute. El a pus în fața ascultătorilor Săi o oglindă, în care să se poată vedea în adevărata lor legătură cu Dumnezeu. El a folosit opinia generală pentru a evidenția și mai mult adevărul pe care dorea să-l sublinieze, mai presus de toate celelalte idei, și anume, că nici un om nu este prețuit după bogăția sa; căci tot ceea ce are îi aparține numai ca împrumut din partea Domnului. Iar o greșită folosire a acestor daruri îl va așeza mai prejos decât cel mai sărac și mai nenorocit om care-L iubește pe Dumnezeu și se încrede în El.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 263 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*).

- b. Ce ne învață Biblia cu privire la starea trupului și a sufletului în moarte?

Eclesiastul 9:5, 6: „Cei vii, în adevăr, măcar știi că vor muri; dar cei morți nu știi nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor demult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.”

Psalmi 146:2-4: „Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi. Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în care nu este ajutor. Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planu-rile lor.”

Ioan 11:11: „După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar Mă duc să-l trezesc din somn.”

„Mintea mea fusese tulburată adesea de efortul de a împăca ideea răsplăti-rii sau a pedepsei imediate a celor decedați, cu faptul incontestabil al judecării și al învierii viitoare. Dacă la moarte sufletul intră în răsplata fericirii sau a

nenorocirii veșnice, de ce mai e nevoie de învierea sărmanelor trupuri putrezite?

Dar această credință frumoasă și nouă mi-a arătat motivul pentru care scriitorii inspirați insistaseră atât de mult asupra subiectului învierii trupului - deoarece întreaga ființă rămânea în mormânt într-o stare de adormire. Acum puteam înțelege cu claritate absurditatea poziției noastre din trecut cu privire la acest subiect.” – *Schițe din viața mea*, pag. 49, 50 (cap. 5, *Despărțirea de biserică*).

c. Care este răspunsul figurativului Avraam față de implorarea omului bogat?

Luca 16:25: „„Fiule”, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.”

„Ce sunt suferințele vieții de acum, în comparație cu greutatea veșnică de slavă de la sfârșit?” – *The Signs of the Times*, 10 decembrie 1885.

Marti

29 mai

3. O OCAZIE PIERDUTĂ PENTRU TOTDEAUNA

a. Ce alt aspect problematic a fost menționat de Avraam în această conversație cu rol ilustrativ?

Luca 16:26: „Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi sau de acolo la noi să nu poată.”

„Este un lucru solemn a muri, dar un lucru cu mult mai solemn este a trăi. Cu fiecare gând, cuvânt și faptă din viața noastră ne vom întâlni iarăși. Ceea ce am făcut din noi în acest timp de probă, aceea va trebui să rămânem în toată veșnicia. Moartea aduce descompunerea trupului, dar nu face nici o schimbare în caracter. Venirea lui Hristos nu aduce schimbarea caracterelor noastre, ci doar le fixează pentru totdeauna spre neschimbare.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pag. 466 (*Biserica, lumina lumii*).

b. Ce preocupare, până acum neglijată, este exprimată de către omul bogat?

Luca 16:27, 28: „Bogatul a zis: „Rogu-te, dar, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.”

A lăsat Dumnezeu ceva nefăcut pentru mântuirea noastră?

„Când bogatul a cerut noi dovezi pentru frații săi, i s-a spus în mod clar că dacă li s-ar da asemenea dovezi, ei nu s-ar lăsa convinși. Cererea sa a aruncat o

umbră asupra lui Dumnezeu. Era ca și când bogatul ar fi zis: ‘Dacă m-ai fi avertizat mai serios, mai categoric, acum n-aș fi aici.’ În răspunsul său la cererea bogatului, Avraam este înfățișat ca spunând: ‘Frații tăi au fost avertizați suficient. Le-a fost dată lumină, dar ei n-au vrut s-o vadă; le-a fost prezentat adevărul, dar n-au vrut să-l audă.’” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 264 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*).

„Când Dumnezeu l-a oferit pe Hristos lumii noastre, printr-un singur dar El a oferit toate comorile cerului. Nu a reținut nimic. El nu poate face mai mult decât a făcut pentru a-i aduce pe oameni la pocăință. El nu mai are niciun mijloc păstrat în rezervă pentru mântuirea lor.” – *The Review and Herald*, 17 septembrie 1901.

c. După cum se vede starea acestei lumi astăzi, ce gânduri înfiorătoare ar trebui să luăm în considerare?

Iacov 4:14: „și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel, și apoi piere.”

2 Corinteni 6:2: „Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”

„Dumnezeu...îi rabdă pe oameni, până când ultima resursă care îi conduce la pocăință este epuizată. Dar există limite pentru răbdarea Lui.” – Ibid.

„Vino acum, în timp ce mila mai zăbovește încă; vino cu mărturisire, vino cu suflul pocăit și Dumnezeu te va ierta din abundență. Nu îndrăzni să desconsideri o altă ocazie.” - *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, pag. 353 (*Răscumpărați vremea*).

Miercuri

30 mai

4. UN AVERTISMENT EXPLICIT, NEGLIJAT

a. Ce mărturie a refuzat mai întâi poporul evreu și ce alte dovezi a spus Isus că vor ignora ei?

Luca 16:29-31: „Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei.” „Nu, părinte Avraame”, a zis el, „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.” Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

Ioan 5:46, 47: „Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?”

„Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți’ (Luca 16:31). Aceste cuvinte s-au dovedit a fi adevărate în istoria poporului evreu. Ultima minune a lui Hristos, care încoronează activitatea Sa, a

fost învierea lui Lazăr din Betania, după patru zile de la moartea lui. Evreilor le-a fost oferită această minunată dovadă a divinității Mântuitorului, dar ei au respins-o. Lazăr s-a sculat din morți și a dat mărturie în mijlocul lor, dar ei și-au împietrit inima față de toate aceste dovezi, și chiar au căutat să-i ia viața (Ioan 12:9-11).”
- *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 265 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*).

b. Ce binecuvântări spirituale au fost date evreilor?

Romani 9:3-5: „*Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești. Ei sunt israeliți, au înfieriarea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!*”

De ce mod de administrare a binecuvântărilor s-au făcut mulți dintre ei vinovați?

Luca 12:21: „*Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.*”

„Când Hristos a rostit parabola bogatului și a săracului Lazăr, erau foarte mulți în națiunea iudaică ce se aflau în starea de plâns a celui bogat, folosind bunurile lui Dumnezeu pentru satisfacerea plăcerilor egoiste, pregătindu-se astfel de a auzi sentința: ‘Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor’ (Daniel 5:27). Bogatul a fost favorizat cu orice fel de binecuvântări materiale și spirituale, dar el a refuzat să coopereze cu Dumnezeu în folosirea acestor binecuvântări.” – *Ibid.*, pag. 267 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*)

c. Cum putem fi în pericolul de a face aceeași greșeală?

Proverbele 14:31: „*Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său.*”

Zaharia 7:10: „*Nu asupriți pe văduvă și pe orfan, nici pe străin și pe sărac, și niciunul să nu gândească rău în inima lui împotriva fratelui său.*”

„Dacă Dumnezeu ne oferă multe din bunurile acestei lumi, nu o face pentru ca noi să strângem în mod egoist sau să poftim după mai mult, ci ca să putem împărtăși de bunăvoie cu cei care nu au fost binecuvântați din belșug. Nimic nu revigorează atât de mult sufletul ca atunci când oferim cu plăcere și de bunăvoie din binecuvântările pe care Dumnezeu ni le-a acordat așa de generos. Viața sufletului este reînviată la vederea binelui astfel înfăptuit și printr-un sentiment că bunurile Domnului au fost întrebuițate în mod conștiincios.” – *The Review and Herald*, 27 mai 1902.

„Același spirit de sacrificiu, care a cumpărat pentru noi mântuirea, va locui în inimile tuturor celor care devin părtași ai darului ceresc.” – *Lift Him Up*, pag. 278.

5. PERICOLUL ÎNCREDERII DE SINE

- a. **În timpul lui Hristos, ce fel de mulțumire de sine încrezătoare caracteriza atitudinea poporul favorizat al lui Dumnezeu? Ioan 8:33:** „*Ei I-au răspuns: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: „Veți fi slobozi!”?*” **Când au înțeles ei avertismentul Său?**

„Când nenorocirea a venit asupra Ierusalimului, când foamea și suferințele de toate soiurile s-au abătut asupra poporului, ei și-au adus aminte de aceste cuvinte ale Domnului Hristos și au înțeles parabola. Ei aduseseră suferința asupra lor, datorită neglijenței lor de a face ca lumina pe care le-a dat-o Dumnezeu să strălucească mai departe în lume.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 269 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*).

- b. **Ce iluzie similară îi afectează pe laodiceeni? Apocalipsa 3:16, 17:** „*Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*”

„Există astăzi în lume o clasă de oameni care sunt plini de îndreptățire de sine. Ei nu sunt lacomi, nu sunt bețivi, nu sunt necredincioși; dar ei doresc să trăiască pentru ei, nu pentru Dumnezeu. El nu se află în gândurile lor; de aceea ei sunt socotiți în rândul celor necredincioși. Dacă ar fi posibil ca ei să intre pe porțile cetății lui Dumnezeu, ei n-ar avea dreptul la pomul vieții, căci atunci când poruncile lui Dumnezeu au fost puse înaintea lor cu toate cerințele lor obligatorii, ei au zis: ‘Nu!’. Ei n-au slujit lui Dumnezeu aici, de aceea, ei nu l-au slujit lui Dumnezeu nici în ceruri. Ei n-ar putea trăi în prezența Lui și ar simți că orice alt loc, în afară de cer, ar fi de preferat pentru ei.

A învăța de la Hristos înseamnă a primi harul Său, care este, de fapt, caracterul Său. Dar cei care nu apreciază și nu folosesc ocaziile prețioase și influențele sfinte ce le-au fost oferite aici pe pământ, nu sunt pregătiți să ia parte la închinarea cea curată din ceruri.” – *Ibid.*, pag. 270, 271 (cap. 21, *Omul bogat și săracul Lazăr*)

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce lecție a fost învățată în această parabolă, despre viețile celor doi oameni?**
2. **Cum a dezvăluit răspunsul lui Avraam problema omului bogat?**
3. **Ce implica cererea omului bogat cu privire la frații săi?**
4. **Ce ne învață această parabolă despre oportunitățile existente acum?**
5. **Membrii bisericii care se îndreptătesc pe ei înșiși nu sunt ecredincioși. Atunci, de ce sunt ei incluși în categoria celor necredincioși?**

Samariteanul milos

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!” (Matei 5:7).

„În relatarea despre samariteanul milos, Hristos ilustrează natura adevăratei religii. El arată că aceasta nu constă din sisteme, crezuri sau ritualuri, ci din îndeplinirea faptelor de iubire, din a face cât mai mult bine altora, dintr-o bunătate adevărată.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 497 (cap. 54, *Samariteanul milos*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 376-389 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*); *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 21-24 (cap. 2, *Fericirile*)

Duminică

3 iunie

1. CONDIȚII PENTRU A PRIMI VIAȚA VEȘNICĂ

a. Cum a răspuns Isus întrebării puse de un învățător al Legii privind moștenirea vieții veșnice?

Luca 10:25, 26: „Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și l-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”

„Condițiile mântuirii sunt mereu aceleași. Viața, viața veșnică, este pentru toți cei care se vor supune Legii lui Dumnezeu. Ascultarea desăvârșită, manifestată în gând, cuvânt și faptă, este în aceeași măsură esențială acum, ca atunci când învățătorul Legii l-a întrebat pe Hristos: ‘Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?’” – *That I May Know Him*, pag. 299.

b. Ce lege a menționat învățătorul și cum i-a răspuns Isus?

Luca 10:27, 28: „El a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus, „fă așa, și vei avea viața veșnică.”

„Învățătorul Legii nu era mulțumit cu poziția și cu lucrările Fariseilor. El studiasc Scripturile cu dorința de a găsi adevărata lor însemnătate. El era interesat în mod vital de această problemă și, de aceea, întreba cu sinceritate: ‘Ce să fac?’ (Luca 10:25). În răspunsul său cu privire la cerințele Legii, el a trecut dincolo de toate preceptele ceremoniale și rituale. El n-a acordat nici o valoare acestora, ci a prezentat două mari principii în care sunt cuprinse întreaga Lege și profeții.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 377 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

2. NEGLIJÂND PE APROAPELE NOSTRU

a. Ce întrebare a fost ulterior pusă de învățător, care l-a determinat pe Isus să spună o parabolă?

Luca 10:29: „Dar el, care voia să se îndreptățească, a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?”

Cine este aproapele nostru astăzi?

„Aproapele nostru este orice persoană care are nevoie de ajutorul nostru. Aproapele nostru este fiecare suflet care este rănit și zdrobit de vrăjmaș. Orice om, ca proprietate a lui Dumnezeu, este aproapele nostru...

Aproapele nostru nu sunt doar persoanele cu care ne asociem și prietenii noștri apropiați; nu sunt pur și simplu cei care aparțin bisericii noastre sau care gândesc la fel ca noi. Aproapele nostru este întreaga familie omenească. Noi trebuie să facem bine tuturor oamenilor și în special celor din familia credinței. Noi trebuie să oferim lumii o demonstrație a ceea ce înseamnă să împlinești legea lui Dumnezeu. Trebuie să-L iubim pe Dumnezeu în mod suprem și pe aproapele nostru ca pe noi înșine.” – *My Life Today*, pag. 232.

b. Ce atitudine au mulți astăzi, care arată că nu își iubesc aproapele? Pe cine copiază ei?

Geneza 4:9: „Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”

„A existat prea mult din spiritul de a întreba: ‘Sunt eu păzitorul fratelui meu?’ Îngerul a spus: ‘Da, tu ești păzitorul fratelui tău. Tu trebuie să veghezi cu grijă asupra lui, să fii interesat să-i meargă bine și să nutrești sentimente de bunătate și iubire față de el. Fiți uniți, fiți uniți.’ Dumnezeu l-a proiectat pe om să fie cu inima deschisă și cinstit, fără prefăcătorie, blând, umil, modest. Acesta este principiul cerului; Dumnezeu a rânduit să fie așa. Dar bietul și neajutoratul om a căutat ceva cu totul diferit — să urmeze propria sa cale, să-și vadă cu grijă doar de interesele lui.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pag. 113 (cap. 15, *Păzitorul fratelui tău*).

c. De unde știm că aceasta nu este o atitudine după voia lui Dumnezeu?

Romani 14:7: „În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine și niciunul din noi nu moare pentru sine.”

„Fiecare faptă a vieții noastre îi influențează pe alții fie în bine, fie în rău. Influența noastră tinde fie în sus, fie în jos; ea este simțită, acționează și, într-o măsură mai mare sau mai mică, este reprodusă de alții.” – *Ibid.*, vol. 2, pag. 133 (*Despărțirea de lume*).

„Fără să ne dăm seama, prin influența noastră, alții pot fi încurajați și întăriți sau pot fi descurajați și îndepărtați de la Hristos și adevăr.” – *Calea către Hristos*, pag. 120 (cap. 13, *Bucuria în Domnul*).

Marți

5 iunie

3. ADEVĂRATUL APROAPE ESTE DEZVĂLUIT

- a. În ce zonă a căzut pradă hoților omul din parabolă? Cine a trecut pe marginea drumului, lăsându-l pe om să zacă, pe jumătate mort?**

Luca 10:30-32: „*Isus a luat din nou cuvântul și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdrăvăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un levit trecea și el prin locul acela; și, când l-a văzut, a trecut înainte pe alături.”*

„Mergând de la Ierusalim la Ierihon, călătorul a trebuit să treacă printr-o parte a pustului Iudeii. Drumul trecea printr-un defileu sălbatic și stâncos, care era plin de hoți, și în care aveau loc adesea scene de violență. În acest loc a fost atacat călătorul, fiind jefuit de tot ceea ce avea de valoare și lăsat aproape mort la marginea drumului. Pe când se afla acolo, un preot a trecut prin acel loc; el a văzut pe omul acela zăcând acolo rănit și zdrobit, tăvălit în propriul său sânge; dar l-a lăsat acolo, fără să-i dea vreun ajutor. El ‘a trecut înainte pe alături’. Apoi a apărut un Levit. Curios să știe ce s-a întâmplat, el s-a oprit și a privit la suferind. El era conștient de ceea ce trebuia să facă, dar aceasta nu era o datorie plăcută. Ar fi dorit mai degrabă să nu fi venit pe acel drum, ca să nu fi văzut pe cel rănit. A căutat să se convingă de faptul că acel caz nu-l privea, așa că și el ‘a trecut înainte pe alături.’” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 379 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

- b. Cine a avut milă de omul rănit și ce a făcut pentru el?**

Luca 10:33-35: „*Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitoacul lui, l-a dus la un han și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului și i-a zis: „Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui îți voi da înapoi la întoarcere.”*

„Atât preotul, cât și Levitul pretindeau că sunt oameni pioși, dar samariteanul a dovedit că era în adevăr convertit. Pentru el nu era mai plăcut să facă această lucrare, de cum era pentru preot și Levit, dar în spirit și în fapte el s-a dovedit a fi în armonie cu Dumnezeu...”

Preotul și Levitul au neglijat chiar lucrarea pe care Domnul le-a dat-o s-o facă, lăsând ca tocmai un samaritean, urât și disprețuit, să facă un așa bine unuia dintre concetățenii lor.” – *Ibid.*, pag. 379, 380 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

c. Pe cine a recunoscut învățătorul ca fiind, cu adevărat, aproapele nostru? Cum a răspuns el?

Luca 10:36, 37: „Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.

„În această lecție, învățătorul Legii n-a mai găsit nimic ce ar fi putut el să fie criticat. Dar el n-a putut birui în totalitate antipatia sa națională, pentru a recunoaște meritul samariteanului rostindu-i numele.” – Ibid., pag. 380 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*).

Miercuri

6 iunie

4. DEPĂȘIND PREJUDECĂȚILE

a. De ce a răspuns învățătorul în felul în care a răspuns? Ce atitudine aveau iudeii față de samariteni?

Ioan 4:9: „Femeia samariteană I-a zis: „Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană?” – Iudeii, în adevăr; n-au legături cu samaritenii.”

Ioan 8:48, 49: „Iudeii I-au răspuns: „Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai drac?” „N-am drac”, le-a răspuns Isus, „ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiți.”

„Marea deosebire dintre iudei și samariteni era o diferență în ceea ce privește credința religioasă, și anume, o întrebare cu privire la ceea ce constituie adevărata închinare. Fariseii nu ar fi spus nimic bun despre samariteni, ci aruncau asupra lor cele mai amare blesteme. Așa de puternică era antipatia dintre iudei și samariteni, încât femeii samaritene i s-a părut un lucru foarte straniu ca Hristos să îi ceară ei apă ca să bea.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 380 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

b. Care a fost exemplul lui Isus în slujirea celor ce aveau naționalități diferite?

Faptele Apostolilor 10:38: „cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.”

Ce putem învăța din această lecție?

Matei 23:8 (u.p.): „Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați.”

„În timpul lucrării Sale pe pământ, Hristos a început să dărâme zidul de despărțire dintre iudei și neamuri și să predice întregii omeniri mântuirea. Deși era iudeu, El se amesteca totuși fără rețineră printre samariteni, făcând inutile obiceiurile fariseice

ale iudeilor cu privire la acești oameni disprețuiți. El a dormit sub acoperișurile lor, a mâncat la mesele lor și a învățat pe străzile lor.” – *Istoria Faptelor Apostolilor*, pag. 19 (cap. 2, *Instruirea celor doisprezece*).

„Înaintea lui Dumnezeu nu este recunoscută nici o deosebire de naționalitate, de rasă sau de castă. El este Creatorul întregii omeniri. Toți oamenii aparțin — prin creațiune — unei singure familii, și toți sunt una prin răscumpărare.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 386 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

c. Cum au arătat mai târziu ucenicii că și-au depășit prejudecățile împotriva altor națiuni?

Faptele Apostolilor 8:25: „După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.”

Faptele Apostolilor 17:24-27: „Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

„Hristos căuta să-i învețe pe ucenici adevărul că, în Împărăția lui Dumnezeu, nu există nici granițe, nici caste și nici aristocrație; că ei trebuie să meargă la toate neamurile, ducându-le solia iubirii unui Mântuitor. Dar de abia mai târziu au înțeles ei pe deplin că Dumnezeu ‘a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească bătând, măcar că nu este departe de fiecare din noi’ (Faptele Apostolilor 17:26, 27).” - *Istoria Faptele Apostolilor*, pag. 20 (cap. 2, *Instruirea celor doisprezece*).

Joi

7 iunie

5. AJUNGÂND LA CEI ÎN NEVOIE

a. Ce dorește Isus să învățăm din parabola Samariteanului milos?

Luca 10:36, 37: „Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.”

Romani 12:20, 21: „Dimpotrivă: dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui.” Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.”

„Noi putem pretinde a fi urmași ai Domnului Hristos, putem susține a crede tot adevărul cuprins în Cuvântul lui Dumnezeu; dar faptul acesta nu va aduce nici un bine aproapelui nostru, dacă în viața noastră zilnică nu este adusă credința. Mărturisirea

noastră poate fi la fel de înaltă precum e cerul, dar ea nu ne va mântui nici pe noi și nici pe aproapele nostru, dacă nu suntem cu adevărat creștini. Un exemplu bun va face mai mult pentru binele omenirii decât toate mărturisirile noastre.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 383 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

b. Cum ar vrea El să-i ajutăm pe cei din jurul nostru?

Matei 7:12: „*Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Prorocii.*”

Matei 10:8: „*Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.*”

„Noi ar trebui să anticipăm durerile, necazurile și grijile altora. Ar trebui să fim părtași la bucuriile și la necazurile atât ale celor de sus, cât și ale celor de jos, bogați și săraci. ‘Fără plată ați primit’, spunea Domnul Hristos, ‘fără plată să dați’ (Matei 10:8). De jur împrejurul nostru sunt săraci, suflete încercate, care au nevoie de cuvinte de simpatie și de fapte de ajutorare.” – Ibid., pag. 386 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

„Niciodată n-ar trebui să trecem pe lângă un suflet suferind, fără a căuta să-l mângâiem, după cum și noi suntem mângâiați de Dumnezeu...”

De credințioșia noastră în această lucrare depinde nu numai binele altora, ci și destinul nostru veșnic.” – Ibid., pag. 387, 388 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*)

Vineri

8 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cât de cuprinzătoare ar trebui să fie ascultarea noastră față de legea lui Dumnezeu?**
- 2. Cine este aproapele nostru? Care este obligația noastră față de el sau ea?**
- 3. Preotul și Levitul făcuseră o mărturisire înaltă a credinței lor. Ce avea Samariteanul, lucru pe care Preotul și Levitul nu au reușit să-l aibă?**
- 4. Cum a început Isus, în zilele Lui, să dărâme zidurile prejudecății?**
- 5. Dacă suntem cu adevărat creștini, cum vom căuta să-i ajutăm pe semenii noștri?**

Când să iertăm

„Dar, dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.” (Matei 6:15).

„Nimic nu poate justifica un spirit neiertător. Cel care este neiertător față de ceilalți, demonstrează că el însuși nu este părtaș harului iertător al lui Dumnezeu. Prin iertarea lui Dumnezeu, inima celui greșit este strâns atrasă de inima cea mare a Iubirii Infinite. Fluxul iubirii divine se revarsă în sufletul păcătosului, și de la el, la alții.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 251 (cap. 19, *Măsura iertării*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 243-251
(cap. 19, *Măsura iertării*)

Duminică

10 iunie

1. TREBUIE SĂ FIM ÎNDELUNG RĂBDĂTORI

a. Ce lecție a încercat Isus să-l învețe pe Petru, cu privire la viziunea lui asupra iertării?

Matei 18:21, 22: „Atunci Petru s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătuî împotriva mea? Până la șapte ori?” Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.”

„Rabinii limitau acordarea iertării până la trei greșeli. Apostolul Petru, îndeplinind — după părerea lui — învățătura Domnului Hristos, a gândit să extindă acordarea iertării până la ‘șapte ori’, numărul desăvârșirii. Dar Hristos ne-a învățat că nu trebuie să obosim iertând.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 243 (cap. 19, *Măsura iertării*).

b. Cum ar trebui să-i tratăm pe cei care ne rănesc? De ce?

Luca 17:3: „Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l!”

Galateni 6:1: „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.”

„Prea adesea, când cineva greșește mereu și mereu și apoi își mărturisește greșeala sa, cel împotriva căruia s-a greșit se simte obosit și consideră că a iertat

destul... Dacă frații tăi greșesc, tu trebuie să-i ierți... Tu nu trebuie să zici: ‘Nu cred că ei sunt sinceri în mărturisirea lor’. Cu ce drept îi judeci, ca și când le-ai citi inima?... Și nu numai de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte — tot atât de des, după cum te iartă Dumnezeu pe tine.” – Ibid., pag. 249 (cap. 19, *Măsura iertării*).

Luni

11 iunie

2. O MARE DATORIE, IERTATĂ

a. În parabola datornicilor, ce soartă urma să îl aștepte pe slujitorul care avea o mare datorie față de împăratul său?

Matei 18:23-25: „De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a vrut să se socotească cu robii săi. A început să facă socoteala și i-au adus pe unul care îi datora zece mii de galbeni. Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui și tot ce avea, și să se plătească datoria.”

b. Cum a răspuns împăratul la cererea pentru îndurare a slujitorului?

Matei 18:26, 27: „Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: „Doamne, mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti tot.” Stăpânul robului acelaia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.”

„Iertarea acordată de acest împărat reprezintă iertarea divină a tuturor păcatelor. Hristos este reprezentat prin împăratul, care, plin de milă, a iertat datoria robului său. Păcătosul se afla sub condamnarea Legii călcate. El nu putea să se mântuiască singur și, pentru acest motiv, Hristos a venit în această lume, îmbrăcând divinitatea Sa cu natura omenească, și Și-a dat viața Sa, El, cel drept, pentru cel nedrept. El S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre și, fiecărui suflet El îi oferă, fără bani, sângele Lui aducător de iertare. ‘La Domnul este îndurarea și la El este belșug de răscumpărare!’ (Psalmii 130:7).” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 244 (cap. 19, *Măsura iertării*).

c. Întrucât am primit iertare abundentă din partea lui Hristos pentru păcatele noastre, sub ce obligație ne plasează această iertare?

1 Ioan 4:11: „Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.”

Matei 10:8: „Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.”

„Nu există păcate pe care Dumnezeu să nu le ierte în și prin Domnul Isus Hristos. Aceasta este singura speranță a păcătosului și, dacă el se sprijină pe credință sinceră, este sigur de iertarea totală și necondiționată. Există doar o singură cale, și aceasta este accesibilă tuturor; pe această cale, o iertarea abundentă și bogată

îl așteaptă pe sufletul care se căiește din plin, iar cele mai întunecate păcate sunt iertate.” – *Credința prin care trăiesc*, pag. 102.

„Noi înșine datorăm totul harului fără de plată al lui Dumnezeu. Harul din legământ a cerut adoptarea noastră. Harul Mântuitorului nostru a săvârșit răscum-părarea și renașterea noastră, precum și înălțarea noastră la poziția de moștenitori împreună cu Hristos. Lăsați ca acest har să fie făcut cunoscut și altora.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 250 (cap. 19, *Măsura iertării*).

„Nimic nu poate justifica un spirit neiertător. Cel care este neiertător față de ceilalți, demonstrează că el însuși nu este părtaș harului iertător al lui Dumnezeu. Prin iertarea lui Dumnezeu, inima celui greșit este strâns atrasă de inima cea mare a Iubirii Infinite. Fluxul iubirii divine se revarsă în sufletul păcătosului, și de la el, la alții. Mila și îndurarea pe care Hristos le-a manifestat în propria Sa viață prețioasă, vor fi văzute în viața aceluia care devin părtași ai harului Său.” – *Ibid.*, pag. 251 (cap. 19, *Măsura iertării*).

Marti

12 iunie

3. NUTRIND UN SPIRIT NEIERTĂTOR

a. Cum a tratat slujitorul, căruia i se iertase o datorie foarte mare, pe unul dintre tovarășii săi de slujbă, care îi datora doar o mică sumă?

Matei 18:28-30: „Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el și-l strângea de gât, zicând: „Plătește-mi ce-mi ești dator.” Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga și zicea: „Mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti.” Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță, până va plăti datoria.”

„În parabolă, când datornicul s-a rugat să fie pășuit, cu promisiunea: ‘Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti’, sentința a fost revocată, întreaga datorie a fost iertată. Și curând, i s-a oferit ocazia ca să urmeze și el exemplul stăpânului său care îl iertase. Ieșind de la împărat, el a întâlnit pe un tovarăș al său de slujbă, care îi datora o mică sumă de bani. Lui i se iertase o datorie de zece mii de talanți; datornicul său îi datora numai o sută de bănuți. Dar el, care a fost tratat cu atâta milă, s-a comportat cu tovarășul său de lucru într-un mod cu totul diferit. Datornicul său a făcut un apel identic cu acela pe care el personal îl adresase împăratului, dar fără un rezultat asemănător. El, care fusese de curând iertat, n-a avut o inimă plină de milă și iertare. Mila ce i-a fost acordată, n-a fost manifestată în comportamentul său cu tovarășul lui de lucru.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 245 (cap. 19, *Măsura iertării*).

b. Ce a făcut împăratul când a auzit despre această faptă nemiloasă?

Matei 18:31-34: „Când au văzut tovarășii lui cele întâmplare, s-au întristat foarte mult și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute. Atunci

stăpânul a chemat la el pe robul acesta și i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău cum am avut eu milă de tine?” Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora.

Ce lecție ne învață această parabolă?

„Cine refuză să ierte, își irosește astfel propria lui nădejde de a fi iertat.” – Ibid., pag. 247 (cap. 19, *Măsura iertării*)

c. Ce model de iertare ne-a lăsat Isus în propria Lui viață?

1 Petru 2:23: „Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.”

Luca 23:34: „Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.”

Adeseori, cum eșuăm noi în această privință?

„Vom avea nevoie de dragostea lui Hristos, pentru a nu nutri un spirit neiertător. Nu trebuie să credem că, dacă cei care ne-au rănit nu își mărturisesc greșelile, noi suntem îndreptățiți să nu le acordăm iertare. Nu trebuie să ne acumulăm nemulțumirile, ținându-le în inimile noastre, până când cel pe care îl considerăm vinovat își smerește inima prin pocăință și mărturisire... Oricât de grav ne-ar fi rănit, nu trebuie să nutrim nemulțumiri și să simpatizăm cu noi înșine pentru rănile noastre, ci, după cum sperăm să fim iertați de ofensele noastre împotriva lui Dumnezeu, tot așa trebuie să îi iertăm pe cei care ne-au pricinuit vreun rău.” – *Fii și fice ale lui Dumnezeu*, pag. 144.

Miercuri

13 iunie

4. CONDIȚIA PENTRU PRIMIREA IERTĂRII

a. Ce principiu al iertării prezintă Isus în rugăciunea pe care i-a învățat pe ucenicii Săi?

Matei 6:12, 14, 15: „și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri... Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel cereșc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

Doar cum putem să facem în mod sincer această rugăciune?

„O mare binecuvântare este cerută aici în mod condiționat. Noi înșine suntem cei care declarăm aceste condiții. Noi cerem ca mila lui Dumnezeu față de noi să

fie măsurată cu mila pe care noi o manifestăm față de alții. Domnul Hristos declară că aceasta este regula după care se va purta Domnul cu noi: ‘Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre’ (Matei 6:14, 15). Minunați termenii! Dar cât de puțini sunt ei înțeleși sau ascultați. Unul dintre cele mai obișnuite păcate, și care este însoțit de cele mai vătămătoare rezultate, este îngăduirea unui spirit neiertător. Cât de mulți vor nutri un spirit de dușmănie sau răzbunare și apoi se vor pleca înaintea lui Dumnezeu și vor cere iertare așa cum iartă ei! În mod sigur, ei n-au un simțământ real al importanței acestei rugăciuni, altfel nu ar îndrăzni să o rostească cu buzele lor. Noi suntem dependenți de mila iertătoare a lui Dumnezeu în fiecare zi și în fiecare ceas. Cum putem, deci, să mai nutrim amărăciune și răutate față de cei păcătoși ca noi?” – *God’s Amazing Grace*, pag. 328.

b. La ce putem să ne așteptăm dacă manifestăm un spirit neiertător față de ceilalți, și de ce?

Matei 6:15: „Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

Matei 18:34, 35: „Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinătorilor, până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”

„Noi nu suntem iertați pentru că iertăm, ci precum iertăm. Temeiul pentru orice iertare se află în iubirea nemeritată a lui Dumnezeu, dar, prin atitudinea noastră față de alții, noi dovedim dacă ne-am însușit sau nu această iubire. De aceea, Domnul Hristos spunea: ‘Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura’ (Matei 7:2).” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 251 (cap. 19, *Măsura iertării*).

c. Cum putem arăta altora adevărata iertare?

Efesenii 4:32. „Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

„Lăsați ca bunătatea și mila pe care Isus le-a descoperit în viața Sa prețioasă să fie un exemplu pentru noi, cu privire la modul în care ar trebui să-i tratăm pe semenii noștri.” – *My Life Today*, pag. 235.

5. DRAGOSTEA INSPIRĂ IERTARE

a. Ce schimb a făcut Hristos în favoarea noastră?

1 Petru 3:18: „Hristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, El, Cel Neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh,

„Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să putem fi tratați așa cum merită El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care n-a contribuit cu nimic, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea, care era a noastră, ca noi să putem primi viața - care era a Lui. ‘Prin rănilor Lui suntem tămăduiți’ (Isaia 53:5).” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 25 (cap. 1, *Dumnezeu cu noi*).

b. Ce ne roagă El să oferim în schimb?

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

„Adesea, ați avut nevoie de iertarea lui Isus. Ați fost totdeauna dependenți de mila și iubirea Sa. Și cu toate acestea, n-ați dat greș în a manifesta față de alții spiritul pe care l-a manifestat Hristos față de voi? Ați simțit vreodată povară pentru acela pe care l-ați văzut aventurându-se pe căi nepermise? L-ați muștrătat cu blândețe? Ați plâns pentru el și v-ați rugat cu el și pentru el? Ați arătat voi, prin cuvinte de amabilitate și acte de bunătate, că îl iubiți și doriți să fie salvat?” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 5, pag. 610 (*Iubirea față de cei greșiți*).

ÎNTREBĂRI PERSONALE ȘI RECAPITULATIVE

1. Care ar trebui să fie atitudinea noastră când un frate sau o soră ne pricinuesc un rău, de mai multe ori, și apoi își cer scuze? De ce?
2. Cu ce lucruri trebuie să învățăm să avem răbdare la alții? Dacă nu reușim să avem răbdare cu frații și surorile noastre, ce spune asta despre noi înșine?
3. Dacă cei care ne-au pricinuit vreun rău nu mărturisesc fapta lor, ce ar trebui să facem noi? De ce?
4. Ce ne lipsește atunci când nu reușim să-i iertăm pe ceilalți?
5. Cum putem arăta compasiunea și iertarea lui Hristos față de cei care s-au rătăcit?

Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele

„Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești.” (Eclesiastul 5:5).

„Când vine chemarea: ‘Du-te astăzi, de lucrează în via Mea’, nu refuza invitația. ‘Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!’ (Evrei 4:7). Nu este chibzuit să amâni hotărârea de ascultare. Poate că n-ai să mai auzi niciodată invitația aceasta.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 281 (cap. 22, *A zice și a face*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 272-283

(cap. 22, *A zice și a face*).

Duminică

17 iunie

1. O CHESTIUNE DE AUTORITATE

a. Ce întrebare I-au pus lui Hristos preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului?

Matei 21:23: „*Isus S-a dus în Templu; și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului și I-au zis: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta?”*”

„Conducătorii [lui Israel] aveau înaintea lor dovezile mesianității [lui Isus]. Ei s-au hotărât acum să nu ceară nici un semn al autorității Lui, ci să smulgă de la El o recunoaștere sau o declarație prin care să-L poată condamna...”

Ei se așteptau ca El să susțină că autoritatea Sa era de la Dumnezeu. O astfel de afirmație ei intenționau ei să conteste.” – *Hristos, Lumina lumii*, pag. 593 (cap. 65, *Templul curățit din nou*).

b. În schimb, ce întrebare a pus înaintea lor Hristos și ce răspuns a primit El?

Matei 21:24-27: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer sau de la oameni?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau: „Dacă vom răspunde: „Din cer”, ne va spune: „Atunci de ce nu l-ați crezut?” Și dacă vom răspunde: „De la oameni”, ne temem de norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept proroc.” Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Și El, la rândul Lui, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.”*”

„În disputa Sa cu rabinii, scopul lui Hristos nu era să-și umilească împotrivitoarii. El nu era bucuros să-i vadă într-o poziție dificilă. El avea de oferit o învățătură însemnată. Îi înfrânse pe vrăjmașii Săi, îngăduind ca ei să fie prinși în capcana întinsă pentru El. Faptul că își recunoscuseră ignoranța în ce privește caracterul lui Ioan Botezătorul, I-a dat ocazia să vorbească, și El a folosit-o pentru a le arăta adevărata lor stare, adăugând o nouă avertizare la cele multe de mai înainte.” – Ibid., pag. 594 (cap. 65, *Templul curățit din nou*).

Luni

18 iunie

2. PILDA CELOR DOI FII

a. Prin ce pildă a descoperit Hristos tainele inimilor înalților preoți și ale bătrânilor?

Matei 21:28-31 (p.p.): „Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi și i-a zis: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!” „Nu vreau”, i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău și s-a dus. S-a dus și la celălalt și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: „Mă duc, doamne!” Și nu s-a dus. Care din amândoi a făcut voia tatălui său?” „Cel dintâi”, au răspuns ei.”

b. Cine era mai aproape de împărăția lui Dumnezeu decât conducătorii din rândul evreilor?

Matei 21:31 (u.p.), 32: „Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu. Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit, în urmă, ca să-l credeți.”

„Orice este făcut din iubire curată, chiar dacă puțin sau neînsemnat în fața oamenilor, este în totul roditor; pentru că Dumnezeu privește la câtă iubire pune cineva în lucrare, mai mult decât la cantitatea de lucru realizat.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pag. 135 (*Iubirea adevărată*).

„Nu rezultatele mari pe care le obținem, ci motivele din care acționăm au valoare înaintea lui Dumnezeu. El prețuiește bunătatea și credințioșia mai mult decât mărimea lucrării îndeplinite.” – Ibid., pag. 510 (*Cuvânt către pastori*).

c. Cum putem fi ca fiul mai mare din pilda celor doi fii?

1 Ioan 3:7: „Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum rămâne în el dragostea de Dumnezeu?”

Iacov 4:17: „Deci cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!”

„Mulți pretind astăzi că ascultă de poruncile lui Dumnezeu, dar ei n-au iubirea lui Dumnezeu în inimile lor, care se revarsă și asupra altora. Hristos îi cheamă să se alăture Lui, în lucrarea Sa de salvare a lumii, dar ei se mulțumesc să spună: ‘Mă duc, Doamne’. Dar nu se duc. Ei nu conlucrează cu aceia care fac lucrarea lui Dumnezeu. Ei sunt leneși. Asemenea fiului necredincios, ei fac promisiuni false în fața lui Dumnezeu... Ei mărturisesc că sunt fii ai lui Dumnezeu, dar în viața și în caracterul lor, ei neagă această legătură. Ei nu-și supun voința lor lui Dumnezeu. Ei trăiesc astfel o minciună.

Făgăduința ascultării, se pare că ei o înfăptuiesc numai atunci când aceasta nu cere din partea lor vreun sacrificiu; dar atunci când se cer lepădare și sacrificiu de sine, când văd crucea ce trebuie purtată, ei dau înapoi. În acest fel, conștiința datoriei se uzează și călcarea conștiinței a poruncilor lui Dumnezeu devine un obicei. Urechea poate că aude Cuvântul lui Dumnezeu, dar puterile de percepție spirituală au dispărut. Inima s-a împietrit, iar conștiința s-a tocit.

Nu vă mângâiați cu gândul că dacă nu manifestați o vrăjmășie deschisă față de Domnul Hristos, voi faceți lucrarea Sa. Făcând astfel, ne înșelăm sufletele. Reținând ceea ce Dumnezeu ne-a dat să folosim în lucrarea Sa, fie că e vorba de timp sau mijloace sau orice alt dar pe care El ni l-a încredințat, noi lucrăm împotriva Lui.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 279 (cap. 22, *A zice și a face*).

Marti

19 iunie

3. AM ACCEPAT NOI INVITAȚIA?

a. Prin ce invitație a Mântuitorului vor fi mulți încercați?

Matei 21:28: „Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi și i-a zis: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!”

„Prin porunca: ‘Du-te astăzi de lucrează în via Mea’, fiecare suflet este supus la proba sincerității. Vor fi oare faptele la fel de multe precum cuvintele? Va folosi oare cel chemat toată cunoștința pe care o are, lucrând cu credincioșie și în mod dezinteresat pentru Stăpânul viei?” - *Idem*.

b. Ce lucrare are Dumnezeu pentru fiecare dintre noi? Ce cuprinde această lucrare?

2 Petru 1:2-7: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeuiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poște. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”

„Dacă veți cultiva cu credințioșie via sufletului vostru, atunci, Dumnezeu vă va face conlucrători cu El. Și nu veți avea de făcut o lucrare numai pentru voi înșivă, ci și pentru alții. Prin asemănarea bisericii cu o vie, Hristos n-a vrut să ne învețe că trebuie să ne limităm simpatiile și lucrarea numai la cei ai noștri. Via Domnului trebuie lărgită. El dorește ca ea să se extindă pe toată suprafața pământului. Primind învățătura și harul lui Dumnezeu, noi ar trebui să împărtășim și altora cunoștința despre felul în care trebuie să îngrijim ‘plantele’ cele prețioase. În acest fel putem extinde via Domnului. Dumnezeu așteaptă să vadă dovezi ale credinței, iubirii și răbdării noastre.” – Ibid., pag. 282.

c. Cine este marele nostru exemplu în realizarea acestei lucrări?

Psalmii 40:8: „vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!” Și Legea Ta este în fundul inimii mele.”

„Să privim la viața lui Hristos. Stând în fruntea omenirii, slujind Tatălui Său, El este un exemplu a ceea ce ar trebui să fie orice fiu. Ascultarea pe care Hristos a manifestat-o, este ascultarea pe care Dumnezeu o cere astăzi de la fiecare ființă omenească. El a slujit Tatălui Său din iubire, de bună voie și în deplină libertate. ‘Mă desfățez să fac voia Ta, Dumnezeule’, declara El, ‘și Legea Ta este în fundul inimii Mele’ (Psalmii 40:8). Hristos nu a considerat niciun sacrificiu ca fiind prea greu, pentru a împlini lucrarea pe care El a venit s-o facă. La vârsta de doisprezece ani El spunea: ‘Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?’ (Luca 2:49). El auzise chemarea și începuse să lucreze. ‘Mâncarea Mea’, spunea El, ‘este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui’ (Ioan 4:34).” – Ibid., pag. 282 (cap. 22, *A zice și a face*).

Miercuri

20 iunie

4. DEPUNÂND TOATE EFORTURILE ÎN SLUJBA SA

a. Când lucrăm pentru El, în ce măsură dorește Dumnezeu să ne predăm Lui?

1 Tesaloniceni 5:23: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos.”

„În tot ceea ce facem, se cere o completă supunere a eului. Datoria cea mai neînsemnată, îndeplinită cu sinceritate și abnegație, este mai plăcută lui Dumnezeu decât cea mai mare lucrare care poartă pecetea egoismului și a înălțării de sine. El se uită să vadă cât de mult nutrim din Spiritul lui Hristos și cât de multă asemănare cu Hristos dăm pe față în lucrarea noastră. El prețuiește mai mult iubirea și credințioșia cu care lucrăm, decât cantitatea de lucru realizată.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 402 (cap. 28, *Răsplata harului*).

„Cel care se teme de Dumnezeu și Îl iubește cu adevărat, luptând cu o puritate a scopului să facă voia Sa, va pune în slujba lui Dumnezeu trupul, mintea, inima,

sufletul și toată puterea sa. Cei care sunt hotărâți să facă din voia lui Dumnezeu propriul lor deziderat, trebuie să-I slujească și să-I fie plăcuți Lui în toate lucrurile.” – *In Heavenly Places*, pag. 190.

b. Când este Domnul mulțumit?

Marcu 1:11: „Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.”

Ioan 8:29: „Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur; pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”

Ioan 14:21: „Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.”

Ioan 15:10: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.”

„Nu trebuie să ne supunem poruncilor doar pentru a ne asigura cerul, ci pentru a fi plăcuți Celui care a murit pentru a-i salva pe păcătoși de pedeapsa încălcării Legii Tatălui... Este o soluție tristă aceea de a-L urma pe Hristos cât mai de departe posibil, aventurându-ne cât de aproape posibil de pragul pierzaniei, fără a cădea.” – *Christ Triumphant*, pag. 77.

„În orice fază a clădirii caracterului trebuie să fiți plăcuți lui Dumnezeu. Voi puteți să faceți acest lucru; căci Enoh a fost plăcut înaintea lui Dumnezeu, deși a trăit într-o generație decăzută. Și există oameni ca Enoh și în zilele noastre.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 332 (cap. 25, *Talanții*)

c. Ce tip de slujire este o urâciune pentru Dumnezeu?

Matei 15:8, 9: „...Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.”

„Unii care pretind că-L iubesc pe Isus sunt înșelători, toată religia lor bazându-se pe promisiuni deșarte, simple declarații. Aceasta nu transformă caracterul. Nu dezvăluie lucrarea interioară a harului. Ei nu arată că ar fi învățat vreodată în școala lui Hristos lecțiile blândeții și umilinței inimii. Ei nu arată prin viața sau caracterul lor că poartă jugul lui Hristos sau că ridică poverile Lui. Ei nu vor atinge standardul dat lor în Cuvântul lui Dumnezeu, ci un standard uman.” – *This Day With God*, pag. 299.

Joi

21 iunie

5. BINECUVÂNTĂRILE UNUI ANGAJAMENT DE PLIN

a. Ce promisiuni minunate sunt făcute celor care-L slujesc pe Domnul în fapte și în adevăr?

Ioan 14:23: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

Matei 7:24, 25: „De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă.”

„Despre cei ce-L slujesc cu credincioșie, Domnul spune: ‘Ei vor fi ai Mei... în ziua în care Îmi voi strânge pietrele prețioase. Îi voi cruța, cum își cruța un om fiul, care-i slujește’ (Maleahi 3:17).” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 283 (cap. 22, *A zice și a face*).

„În timp ce ne încredem în puterea mântuitoare a lui Hristos, toate abilitățile și trucurile celui rău nu pot face nimic să ne rănească. Îngerii din cer sunt în permanență cu noi, călăuzind și protejând. Dumnezeu a rânduit să avem puterea Sa salvatoare cu noi, pentru a ne permite să facem toată voia Lui. Să ne prindem de făgăduințe și să le prețuim, clipă de clipă. Haideți să credem că Dumnezeu face întocmai ceea ce spune... Pe măsură ce luăm în stăpânire puterea astfel pusă la îndemâna noastră, vom primi o speranță atât de mare, încât ne vom putea baza în totalitate pe făgăduințele lui Dumnezeu; și, luând posibilitățile ce ne sunt oferite în Hristos, vom deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Omului i s-a asigurat privilegiul de a deveni moștenitor al lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Hristos. Acelora care au fost înălțați în felul acesta, le sunt desfășurate bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, care sunt de mii de ori mai prețioase decât bogățiile lumii. Astfel, prin meritele lui Isus Hristos, omul muritor este ridicat la părtășie cu Dumnezeu și cu Fiul Său iubit.” – *In Heavenly Places*, pag. 32.

Vineri

22 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. În timp ce Hristos nu intenționa să-i umilească pe rabini, care a fost scopul răspunsului Său pentru ei?**
- 2. Ce ne face să dăm înapoi de la slujirea pentru Hristos, întocmai ca fiul mai mare din pilda celor doi fii?**
- 3. Cum putem urma exemplul supunerii lui Hristos, când a fost pe acest pământ?**
- 4. Numai cum putem fi implinitori ai Cuvântului, în loc de slujitori doar cu buzele?**
- 5. Ce este posibil pentru noi, pe măsură ce ne încredem în puterea mântuitoare a lui Dumnezeu?**

În întâmpinarea Mirelui

„Vegheați, dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei...Pentru ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.” (Marcu 13:35, 36).

„Caracterul se dă pe față în timp de criză. Când vocea plină de seriozitate proclamă în miez de noapte: ‘Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare’ și fecioarele adormite se trezesc din somnolența lor, atunci se observă cine s-a pregătit pentru acest eveniment. Ambele părți au fost luate prin surprindere, numai că o parte era pregătită pentru această împrejurare critică, iar cealaltă parte a fost surprinsă nepregătită.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 412 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 405-421
(cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

Duminică

24 iunie

1. O PARABOLĂ PENTRU TIMPUL NOSTRU

a. Cu cine aseamănă Domnul împărăția cerurilor?

Matei 25:1, 2: „Atunci Împărăția cerurilor se va asemana cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.”

„Hristos și ucenicii Săi ședeau pe Muntele Măslinilor. Soarele dispăruse în spatele munților și umbrele serii învăluiau cerurile. În fața lor se vedea o casă luminată strălucitor, ca pentru sărbătoare. Valurile de lumină se revărsau ori de câte ori se deschideau ușile și o mulțime de oameni așteptau în jur, semn că în curând avea să-și facă apariția un alai de nuntă...

Pe când Hristos privea la cei care așteptau venirea mirelui, El le-a spus ucenicilor pilda celor zece fecioare, ilustrând prin experiența acestora, experiența bisericii care va trăi chiar în timpul dinaintea celei de-a doua veniri a Sa.

Cele două clase de așteptători reprezintă două clase de credincioși care mărturisesc a-L aștepta pe Domnul lor. Ei sunt asemenați cu fecioarele, pentru că mărturisesc o credință curată.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 405, 406 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*)

b. Care era diferența dintre fecioarele înțelepte și cele nechibzuite?

Matei 25:3, 4: „Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase.”

Luni

25 iunie

2. NU DORMIȚI AȘA CUM FAC ALȚII

a. Ce le-a trezit pe fecioarele adormite?

Matei 25:5, 6: „Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”

Cum a fost repetată experiența lor de către poporul lui Dumnezeu în 1844?

„Prin zăbovirea mirelui este reprezentată trecerea timpului când Domnul a fost așteptat, dezamăgirea și aparenta întârziere. În acest timp de incertitudine, interesul celor superficiali și cu inimile împărțite a început în curând să se clatine, iar eforturile lor să slăbească. Dar aceia a căror credință era întemeiată pe o cunoaștere personală a Bibliei, aveau picioarele pe stânca pe care valorile dezamăgirii nu o puteau clătina.” – *Tragedia veacurilor*, pag. 394 (cap. 22, *Profeții împlinite*).

b. Ce avertisment ne dă Dumnezeu cu privire la vremurile în care trăim?

Luca 21:36: „Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”

1 Petru 4:7: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, dar, și vegheați în vederea rugăciunii.”

„Tot ce trebuie să facem se pretează la ziua de astăzi. Astăzi trebuie să fim fideli credinței noastre. Astăzi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu din toată inima și pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Astăzi trebuie să rezistăm ispitelor vrăjmașului și prin harul lui Hristos să ieșim biruitori. Așa vom veghea și vom aștepta venirea Domnului Hristos. În fiecare zi ar trebui să trăim ca și când am fi știut că aceasta ar fi ultima noastră zi pe pământ. Dacă am ști că Hristos ar veni mâine, nu am fi aglomerat ziua de astăzi cu toate cuvintele frumoase și toate faptele neegoiste pe care le-am putea face?” – *In Heavenly Places*, pag. 355.

c. Ce putem face pentru a ne trezi din starea noastră de adormire?

Romani 13:11-14: „Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftetele.”

„Trebuie să ne rugăm mai mult, dacă vrem să facem progrese în viața divină. Când solia adevărului a fost vestită pentru prima dată, cât de mult ne rugam! Cât de des vocea mijlocirii s-a auzit în cameră, în hambar, în grădină sau în dumbravă! Adesea, petreceam ore în rugăciuni stăruitoare, doi sau trei laolaltă, cerând împlinirea făgăduinței; deseori, suspinul plânsului era auzit, apoi vocea mulțumirii și a cântecului de laudă. Acum, ziua Domnului este mai aproape decât atunci când am crezut prima dată și, de aceea, trebuie să fim mai doritori, mai zeloși și mai înflăcărați decât în acele zile de început. Primejdiile sunt mult mai mari acum decât atunci. Sufletele sunt mult mai împietrite. Avem nevoie să fim pătrunși de spiritul lui Hristos și nu trebuie să ne odihnim până când nu-l vom primi.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, pag. 161 (*Puterea adevărului*).

Marti

26 iunie

3. NEVOIA DE UNTDELEMN

a. Ce s-a întâmplat când fecioarele s-au trezit și s-au dus să-și pregătească lămpile?

Matei 25:7-9: „Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelile. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile.” Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.”

„În parabolă, toate cele zece fecioare au ieșit în întâmpinarea mirelui. Toate aveau lămpi și vase pentru untdelemn. Pentru un timp nu s-a observat nicio diferență între ele. Tot așa i se întâmplă și bisericii care trăiește chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. Toți au o cunoștință a Scripturilor. Toți au auzit solia despre apropiata revenire a lui Hristos și, plini de încredere, așteaptă apariția Lui. Dar, cum s-a ilustrat în parabolă, tot așa stau lucrurile și acum. Intervine un timp de așteptare, credința este pusă la probă și atunci când se aude strigarea: ‘Iată Mirele,

ieșiți-I în întâmpinare’, mulți nu sunt gata. Ei nu au untdelemn în vase lor împreună cu lămpile lor. Ei sunt lipsiți de Duhul Sfânt.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 408 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

b. Ce se reprezintă prin lămpile și untdelemnul din parabolă?

Psalmii 119:105: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”

Zaharia 4:1-6: „Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui. El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat, și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui, un vas cu untdelemn, și pe el, șapte candelăle cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului. Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul, la stânga lui.” Și, luând iarăși cuvântul, am zis îngerului care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?” Îngerul care vorbea cu mine mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.” Atunci el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!”

Ce înseamnă să fii lipsit de Duhul Sfânt?

„Fără Duhul lui Dumnezeu, numai cunoașterea Cuvântului Său nu este de niciun folos. Teoria adevărului, neînsoțită de Duhul Sfânt, nu poate reînvia sufletul și nici sfinți inima. Cineva poate fi familiarizat cu poruncile și făgăduințele Bibliei, dar dacă Duhul lui Dumnezeu nu întipărește adevărul în inimă, caracterul nu va fi transformat.” – Ibid. (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*)

c. Cum ați descrie astăzi fecioarele nechibzuite?

2 Timotei 3:5: „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

Apocalipsa 3:17: „Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

„Cei reprezentați prin fecioarele nechibzuite nu sunt ipocriți. Ei au considerație față de adevăr, l-au apărât și l-au susținut. Unii ca aceștia se simt atrași către cei care cred adevărul, dar nu s-au supus cu totul lucrării Duhului Sfânt. Ei n-au căzut pe Stânca, Isus Hristos, și n-au lăsat ca firea lor cea veche să fie sfărâmată... Ei nu cunosc pe Dumnezeu. N-au studiat caracterul Lui, n-au avut comuniunea cu El; deci, ei nu știu cum să se încreadă în El, cum să privească la El și să trăiască. Slu-

jirea lor înaintea lui Dumnezeu degenerază în formalism.” – Ibid., pag. 411 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

Miercuri

27 iunie

4. CĂUTÂND SCUZE PENTRU DEFICIENȚELE NOASTRE

- a. Ce s-a întâmplat în timp ce fecioarele nechibzuite s-au despărțit de fecioarele înțelepte, cu scopul de a cumpăra untdelemn pentru lămpile lor?

Matei 25:10: „Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.”

„În noaptea istoriei acestui pământ, cele zece fecioare așteaptă. Toate mărturisesc a fi creștine. Toate au o chemare, un nume, o candelă și toate susțin că sunt în slujba lui Dumnezeu. Aparent, toate așteaptă venirea lui Hristos. Dar cinci dintre ele nu sunt pregătite. Aceste cinci fecioare se vor găsi surprinse și, îngrozite, în afara sălii de ospăț.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 412 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

„Nu putem fi gata să-L întâmpinăm pe Domnul, trezindu-ne atunci când se aude strigarea: ‘Iată Mirele’, și abia atunci să ne strângem lămpile noastre goale, pentru a le umple. Noi nu putem să-L ținem pe Domnul Hristos în afara vieții noastre de aici, de pe pământ, și totuși să fim potriviți pentru compania Sa în ceruri.” – Ibid., pag. 413 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

- b. Ce au cerut fecioarele nechibzuite Domnului nunții ca să facă?

Matei 25:11, 12: „Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!”

- c. Adesea, cum reacționăm când Îl dezamăgim pe Dumnezeu, în loc să ne recunoaștem păcatele și greșelile? Ce a făcut Saul și care a fost răspunsul lui Samuel?

1 Samuel 15:18-22: „Domnul te trimisese, zicând: „Du-te și nimicește cu desăvârșire pe păcătoșii aceia, pe amaleciți; războiește-te cu ei până îi vei nimici.” Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?” Saul a răspuns lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului și m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, și am nimicit cu de-

săvârșire pe amaleciți; dar poporul a luat din pradă oi și boi, ca pârgă din ceea ce trebuia nimicit cu desăvârșire, ca să le jertfească Domnului Dumnezeu la Ghilgal.” Samuel a zis: „Îți plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.”

„Nu avem timp pentru a găsi scuze și a da vina pe alții pentru căderile noastre; acum nu este timpul să ne măgulim sufletele că, dacă circumstanțele ar fi fost mai favorabile, cât de bine sau cât de ușor [ar fi] pentru noi să facem lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să spunem chiar și celor care își mărturisesc credința în Hristos, că trebuie să înceteze să-L ofenseze pe Dumnezeu prin scuze păcătoase.

Isus a luat măsuri pentru orice situație de urgență. Dacă ei vor merge pe unde El arată calea, El le va netezi cărările. El, cu experiența Sa, va crea o atmosferă pentru suflet. El închide ușa și aduce sufletul neajutorat într-o izolare alături de Dumnezeu, iar acesta va uita de toate și de toți, în afară de Dumnezeu. Satan îi va vorbi, dar strigați cu tărie către Dumnezeu, și El va împinge înapoi umbra diabolică a lui Satan. Cu inimile smerite, supuse și mulțumitoare ei vor ieși, spunând: ‘Îndurarea Ta m-a făcut mare.’” – *Manuscript Releases*, vol. 12, pag. 336.

Joi

28 iunie

5. APELUL PENTRU ASTĂZI

a. Ce chemare are Dumnezeu pentru noi astăzi? Ce făgăduință face El, împreună cu această chemare?

Maleahi 3:7 (u.p.): „Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem?”

Isaia 44:22: „Eu îți șterg fărâdelegile ca un nor, și păcatele, ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.”

Isaia 55:7: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând.”

„O, dragostea, dragostea minunată a lui Dumnezeu! După toate păcatele și încrepeala noastră, El spune: ‘Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi, și vă voi ierta toate abaterile.’” – *Înălta noastră chemare*, pag. 352.

„Cei care Îl vor căuta acum pe Domnul cu sinceritate, umilindu-și inimile înaintea Lui și părăsindu-și păcatele, vor fi capabili, prin sfințirea adevărului, să se unească cu membrii familiei regale și Îl vor vedea pe Împărat în splendoarea Sa.” – *This Day With God*, pag. 248.

b. Pe măsură ce ascultăm chemarea, ce solie ne oferă El să proclamăm lumii?

Isaia 40:9: „*Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: „Iată Dumnezeuul vostru!”*”

„Ultimele raze ale luminii harului, ultima solie de har care trebuie să fie vestită lumii, este o descoperire a caracterului iubirii Sale. Copiii lui Dumnezeu trebuie să dea pe față slava Sa. În propria lor viață și în propriul lor caracter, ei trebuie să dezvăluie ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei.

Lumina Soarelui Neprihănit trebuie să strălucească prin fapte bune — prin cuvinte ale adevărului și fapte de sfințenie.” - *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 415, 416 (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

Vineri

29 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cine este reprezentat de către cele două clase de fecioare, și de ce sunt numite fecioare?**
- 2. Ce putem face în această perioadă de așteptare și veghere ca să ne pregătim pentru revenirea apropiată lui Isus?**
- 3. Ce lucrare face Duhul Sfânt în viața celor care sunt ca fecioarele înțelepte?**
- 4. În loc să dăm vina pe împrejurări pentru defectele noastre de caracter, ce putem face în schimb?**
- 5. Cum ne poate folosi Dumnezeu, pentru a da lumii ultima solie de har?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:

Mărturii pentru comunitate, vol. V

Aprilie	7 – Natura și influența mărturiilor
	14 – Mărturii personale / Obiectul mărturiilor
	21 – Nu pentru a lua locul Bibliei
	28 – Folosirea greșită a mărturiilor / Să fie judecate după roadele lor
Mai	5 – Îndoieli cu privire la mărturii
	12 – Datoria de a muștra/ Respingerea muștrării
	19 – Neglijarea mărturiilor / Cum să primești muștrarea
	26 – O deosebire nejustificată (prima parte)
Iunie	2 – O deosebire nejustificată (a doua parte)
	9 – Rapoarte nefondate
	16 – O falsă minune / Tainele Bibliei ... (prima parte)
	23 – Tainele Bibliei, o dovadă a inspirației (a doua parte)
	30 – Conflictul care stă să vină

Apusul soarelui *) pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

6. B: 19:48; CT: 19:38; IS: 19:45; SV: 19:51; MS: 19:56; SM: 20:05; AR: 20:09
13. B: 19:57; CT: 19:46; IS: 19:55; SV: 20:01; MS: 20:06; SM: 20:15; AR: 20:19
20. B: 20:06; CT: 19:55; IS: 20:05; SV: 20:11; MS: 20:15; SM: 20:25; AR: 20:28
27. B: 20:14; CT: 20:03; IS: 20:14; SV: 20:21; MS: 20:25; SM: 20:35; AR: 20:37

Mai

4. B: 20:23; CT: 20:12; IS: 20:24; SV: 20:30; MS: 20:34; SM: 20:45; AR: 20:46
11. B: 20:31; CT: 20:20; IS: 20:33; SV: 20:40; MS: 20:43; SM: 20:54; AR: 20:55
18. B: 20:39; CT: 20:28; IS: 20:42; SV: 20:49; MS: 20:51; SM: 21:03; AR: 21:04
25. B: 20:46; CT: 20:35; IS: 20:50; SV: 20:57; MS: 20:59; SM: 21:11; AR: 21:11

Iunie

1. B: 20:52; CT: 20:41; IS: 20:57; SV: 21:04; MS: 21:06; SM: 21:19; AR: 21:18
8. B: 20:58; CT: 20:46; IS: 21:03; SV: 21:10; MS: 21:12; SM: 21:24; AR: 21:24
15. B: 21:01; CT: 20:50; IS: 21:07; SV: 21:14; MS: 21:16; SM: 21:28; AR: 21:28
22. B: 21:03; CT: 20:52; IS: 21:09; SV: 21:16; MS: 21:18; SM: 21:31; AR: 21:30
29. B: 21:04; CT: 20:52; IS: 21:09; SV: 21:16; MS: 21:18; SM: 21:31; AR: 21:30

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: sunset.bloggify.org

Darul Sabatului Întâi

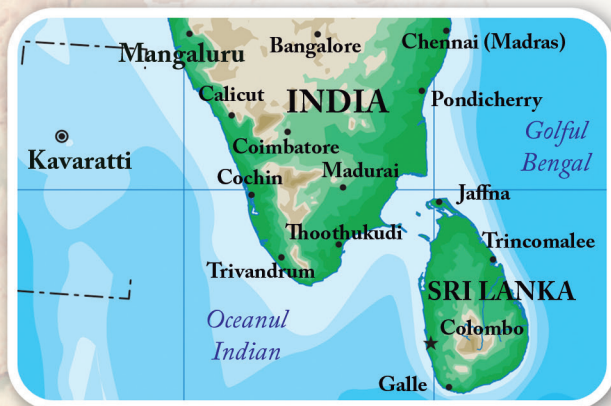
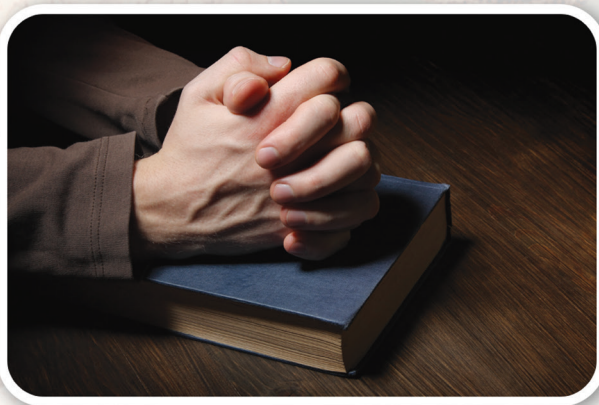

7 aprilie

*pentru un
sanatoriu
în Venezuela
(Vezi p. 4).*

5 mai

*pentru
misiunile
mondiale
(Vezi p. 33).*

2 iunie

*pentru o
capelă
în Thoothukudi,
India
(Vezi p. 61).*

Lecții Biblice
pentru Școala de Sabat

Parabole din partea
Celui mai mare Învățător

Aprilie - Iunie, 2018

Rose Hartau